

HET IS HET

OPGAAN VAN DE ZON

 Laten we ons hoofd buigen. Here, als wij hier op deze fijne Paasmorgen bij elkaar komen, zien hoe de kleine knoppen zich naar buiten werken, de bijen aan komen vliegen en hun deel halen, de vogels zingen alsof hun hartjes zouden barsten van vreugde, omdat er een Pasen is. Wij geloven dat U Jezus deed opstaan uit de doden, vele jaren geleden, op deze dag, en we vieren deze gedenkdag.

² En laat er vandaag een Pasen komen onder ons allen. Mogen wij, als Zijn dienstknechten, Zijn Woord begrijpen, dat wij toen in Zijn gemeenschap waren, en dat wij nu met Hem zijn opgestaan en samen gezeten zijn in hemelse gewesten.

³ Zegen de dienst, hier in de tabernakel en door het gehele land waar het via deze telefoonverbinding gaat.

⁴ Genees al de zieken en de aangevochtenen. Moge het ook voor hen een Pasen zijn en een uittocht uit ziekte naar kracht. En degenen die dood zijn in zonde en overtreding, mogen zij vandaag leven door Christus. En wij zullen U prijzen, want wij vragen het in Zijn naam. Amen.

⁵ Ik acht dit zeker een geweldig voorrecht vanmorgen om hier terug te zijn in Jeffersonville, Indiana, met deze grote samenkomst—het gebouw is propvol, en ze staan, en eromheen, en buiten, en op de parkeerplaatsen, en overal. Voor u mensen aan de telefoon door het land: het is hier een prachtige morgen.

⁶ Om vijf uur vanmorgen vloog mijn kleine vriend met een rood borstje naar het raam en wekte mij. Het leek alsof zijn kleine hartje zou barsten, als hij riep: “Hij is opgestaan.” Ik heb dit vogeltje altijd als een vriend voor me beschouwd, want ik mag hem.

⁷ Zoals de legende over hem zegt: “Een klein bruin vogeltje zag Hem lijden aan het kruis, waar de zonde Hem had geplaatst.” Natuurlijk had het kleine vogeltje geen zonde. Hij hoefde niet te sterven voor het vogeltje. “Maar hij vloog op het kruis af en probeerde de spijkers eruit te trekken met z’n snavelkje en zijn borstje werd helemaal rood.” En zo wil ik ook de mijne: als een schild, van deze heerlijke zaak proberen te beschermen waarvoor Hij stierf.

⁸ We beseffen dat onze tijd hier beperkt is—vooral voor onze vrienden die meeluisteren via deze telefoon; ik zou vanmorgen uw aandacht willen vestigen op een—een foto die enige tijd

geleden werd genomen door de camera, van een visioen dat ik hier in de tabernakel had van Indiana te verlaten om naar Arizona te gaan, waar ik, in de vorm van een piramide, zeven engelen zou ontmoeten. Niet wetend wat er zou gaan gebeuren—later, toen ik daar kwam, en ik dacht dat het het einde van mijn leven was, dat niemand de dreun kon doorstaan— en ik ben er zeker van dat jullie allemaal bekend zijn met het verhaal. En dan in Sabino Canyon op een morgen, zoals deze, terwijl ik in gebed was, werd er een zwaard in mijn hand gelegd, en zei: “Dit is het Woord, en het Zwaard van het Woord.”

⁹ Later verschenen de engelen, zoals was geprofeteerd. En tezelfdertijd verliet een grote bundel licht vanwaar ik stond en ging vijftig kilometer omhoog in de lucht, en cirkelvormig rondom, als de vleugels van de engelen, en tekende in het luchtruim de vorm van een piramide, in dezelfde constellatie engelen die verscheen.

¹⁰ De wetenschap nam de foto, helemaal vanuit Mexico, als het zich bewoog, vanuit Noord-Arizona, waar de Heilige Geest zei dat ik “65 kilometer ten noordoosten van Tucson” zou staan. En het ging de lucht in, en het tijdschrift *Life* publiceerde de foto’s: “Een mystiek iets, hoog in de atmosfeer, waar er geen vocht kon zijn, waar geen verdamping van iets kon zijn; 50 kilometer hoog en 43 kilometer breed,” en opstijgend vanwaar die engelen waren.

¹¹ Nu wilden ze weten . . . De wetenschap, de . . . één van hen uit Tucson, wilde weten wat het zou kunnen betekenen, maar ik vertelde het ze niet. U allen wist het, werd het van tevoren verteld. Maar het was niet voor hen; het was voor u.

¹² En dus, daar sprak Hij tot mij en zei: “De zeven zegels zullen geopend worden. De zeven geheimenissen, het zevenvoudige geheimenis van de Bijbel, dat gesloten is geweest sinds de grondlegging van de wereld, zal geopenbaard worden.” En wij, hoewel een kleine, nederige groep vergeleken met heel de wereld, we hebben genoten van deze zegeningen—van die geheimenissen te horen. Huwelijk, echtscheiding, slangenzaad, al deze verschillende vragen zijn ons volledig geopenbaard, niet door een mens, maar door God Zelf, die die zeven geheimenissen heeft geopend; over wat de gemeente was, hoe zij in het begin in Christus was, en hoe het geopenbaard zou worden in de laatste dag.

¹³ En nu, toen dit omhoog steeg—we hebben de foto buiten op het aanplakbord. Maar dan—ik heb de foto hier liggen, als u het opmerkt, zoals het in het tijdschrift *Life* stond. Maar ik vraag me af of mijn zichtbaar gehoor hier ooit echt naar de foto heeft gekeken (zie, zie) op de manier zoals het zou moeten.

¹⁴ Weet u nog: ik predikte toen dit visioen kwam over het onderwerp van het Boek van de Openbaring waar de oude

rechters . . . waar we Jezus zagen in Openbaring 1. Toen we begonnen met het openen van de zeven zegels . . . of de—of de gemeentetijdperken liever gezegd, net voor het openen van de zeven zegels— Christus stond daar met “haar als wol, wit.” En ik beschreef dat aan u, dat de oude Engelse rechters en de rechters van lang geleden, toen ze naar de rechterstoel gingen om beëdigd te worden, hun opperste autoriteit hun gegeven werd: ze droegen een witte pruik als het ware op hun hoofd om hun opperste autoriteit te tonen.

¹⁵ Wel, als u het beeld zo omdraait en kijkt—u kunt het waarschijnlijk zien vanuit het gehoor—is het Christus. Ziet u zijn ogen *hier* kijken, zo perfect als het maar kan zijn— en draagt de witte pruik van de allerhoogste Godheid en Rechter van alle hemelen en aarde. Kunt u Zijn ogen zien, Zijn neus, Zijn mond? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Draai de foto gewoon van zo, hoe ze hem hadden, naar zo, zoals het behoort te zijn. En u . . . Kunt u het zien? [“Amen.”] Hij is de opperste Rechter. Er is niemand anders dan Hij. En dat is een volmaakte identificatie opnieuw, een betuiging, dat deze boodschap de waarheid is. Dit is de waarheid. Het is waar. En van Hem geen derde persoon makend, maar de enige Persoon!

¹⁶ Met het wit, zie, ziet u het donker, Zijn gezicht, Zijn baard en Zijn ogen. En merk op: Hij kijkt . . . Van Hem uit komt dit licht, schijnend aan de rechterkant, waar Hij naartoe kijkt. En aan het kruis: daar keek Hij naartoe: naar rechts, waar Hij de zondaar vergeving schonk. In het licht van Zijn opstanding gaan we nog steeds voort in Zijn Naam.

¹⁷ Ik zou willen dat ik vanmorgen gewoon veel tijd had om—om aan deze buitengewone gebeurtenissen te besteden, die zonder de kleinste twijfel bewezen zijn, de afgelopen 30 jaar, of 35 jaar, hier in deze gemeente, sinds hier aan de rivier toen datzelfde licht neerkwam hier in Jeffersonville in 1933 en die woorden sprak: “Zoals Johannes de Doper werd gezonden als voorloper van de eerste komst van Christus, zal uw boodschap aan de tweede voorafgaan.” We zijn in de eindtijd—en wij zien het. Wij vragen ons soms af waarom het zich niet over de aarde heeft verspreid; misschien zullen we ooit de gelegenheid hebben om dat uit te leggen, zo God wil.

¹⁸ Nu, ik wil dat u uw Bijbel opslaat, zoals wij altijd geloven dat het Woord eerst moet komen, het lezen van het Woord. Ik lees dat altijd, want het . . . Mijn woorden is het woord van een man, het zal falen; maar het Woord van God kan nooit falen.

¹⁹ Nu: we zullen uit de Heilige Schrift een tekst lezen. En we willen dat u eerst opslaat naar drie plaatsen in de Bijbel die ik heb gekozen om uit te lezen. Een ervan is in Openbaring, het 1e hoofdstuk, en het 17e en 18e vers; dit is waar Hij verscheen met “Zijn haar wit als wol; en Zijn voeten waren als koper.”

En dan wil ik ook dat u in uw Bijbels opzoekt: Romeinen 8:11. En ik heb vanmorgen drie plaatsen gekozen om te lezen, uit de Heilige Schrift, voor mijn boodschap vandaag, die de Here op mijn hart heeft gelegd over de opstanding. En dan wil ik dat u . . . ook Markus 16:1 en 2. Daar zal ik mijn—mijn context uit halen.

²⁰ Nu, in Openbaring 1:18 lezen we deze woorden—17 en 18:

*En toen ik hem zag, viel ik als dood aan zijn voeten;
en hij legde zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij:
Vrees niet; want ik ben de eerste en de laatste;*

*ik ben hij die leeft, en dood was; en zie, ik ben levend
voor immermeer. Amen. En heb de sleutels van de dood
en de hel.*

²¹ En in Romeinen het 8e hoofdstuk en het 11e vers lezen we dit:

*Maar als de Geest van hem, die Jezus uit de doden
heeft opgewekt, in u woont, zal hij die Christus uit
de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen
levend maken door zijn Geest, die in u woont.*

²² En nu, in Markus het 16e hoofdstuk, het hoofdstuk van de opstanding—het 16e hoofdstuk, het 1e en 2e vers.

*En toen de sabbat voorbij was, hadden Maria
Magdalena, de moeder . . . en Maria, de moeder van
Jakobus, en Salome, specerijen gebracht, zodat zij hem
zouden mogen komen zalven.*

*En zeer vroeg in de ochtend, de eerste dag van de week,
kwamen zij tot het graf, bij het opgaan van de zon.*

²³ Nu, mijn tekst vanmorgen—ik wil nemen als tekst: *Het is het opgaan van de zon*. En als onderwerp wil ik gebruiken: “de levendmakende kracht”.

²⁴ Nu . . . weet u, u hebt misschien naar de radio geluisterd en hebt de verschillende predikers horen spreken. En onze geliefde broeder Neville vanmorgen die over zijn Paasonderwerp sprak, over de opstanding. En ik dacht dat ik misschien een—een iets andere richting zou opgaan, niet om anders te zijn, maar gewoon om iets meer toe te voegen, misschien vanuit een andere invalshoek, voor u. De Schrift . . . elke invalshoek waar u met de Schrift heen gaat: het verkondigt altijd Jezus Christus. U kunt er op geen enkele manier aan ontkomen; het verkondigt Hem altijd.

²⁵ Nu, terwijl de wereld vandaag in een—een herdenkingsdienst, of tenminste in de Verenigde Staten en aan deze kant van de aarde vanmorgen, in de kerken en overal, vieren ze een gedenkdag van de grootste overwinning die de mens ooit behaalde.

²⁶ Ik denk dat als Redder, toen Hij stierf, of als een kind, toen Hij geboren werd— Hij had hier niet kunnen zijn tenzij hij naar

de aarde gekomen was. En toen Hij stierf: zeker, Hij bracht verzoening voor onze zonde. Maar toch, er zijn vele fijne kleine baby's geboren, en er zijn vele mensen geweest die leden en stierven voor een waardige zaak, maar er is nooit één geweest die zichzelf weer kon opwekken tot op deze dag,

²⁷ Nu, omdat het de geweldigste week uit de geschiedenis is, de grootste viering aller tijden— dit Pasen is waar Hij bewees wat Hij had gezegd. Mensen kunnen dingen zeggen, maar toch is het niet precies . . . kan het niet volkomen geloofd worden totdat het bewezen is de waarheid te zijn. En zoals God, die zei: “Beproeft alle dingen; hou vast aan het goede,” zou Hij u niet iets zeggen te doen wat Hijzelf niet zou doen. Dus Hij bewees Wie dit was die voor onze zonde stierf.

²⁸ En nu is het niet alleen een gedenkdag, met al deze prachtige paasbloemen en paashoeden en roze hazen, enzovoort, waar we in gekomen zijn, en heilige vieringen— wat allemaal goed is— maar dit is niet de echte zaak, op die wijze.

²⁹ Zoals mensen vandaag proberen te zeggen: “We zouden één keer per jaar voetwassing moeten houden, op—op donderdag, en op vrijdag zouden we het avondmaal moeten nemen,” en allerlei verschillende doctrines over . . . Ze discussiëren over of het op deze dag zou moeten zijn of *die* dag, of het een sabbatdag zou moeten zijn of de eerste dag van de week, of . . . Al deze dingen zijn slechts gewoon traditie. Wat zou het u baten, of u nu zou vasten of niet zou vasten, als er geen leven in u is? Het is slechts een gedenkteken. En daar is niets op tegen, maar ze hebben zeker hun tradities in ere gehouden, maar het belangrijkste weggelaten.

³⁰ Satan maakt het niet uit hoe religieus u bent, of hoe juist u bent in uw leerstelling. Als u dat leven mist, zult u hoe dan ook niet voortkomen. Maakt niet uit hoe religieus, hoe goed, tot hoeveel kerken u behoorde of zult gaan behoren, het doet er helemaal niet toe, tenzij u wedergeboren bent.

³¹ Daarom, als God Jezus heeft opgewekt uit de dood, heeft Hij Hem opgewekt als een herdenking? En is deze opstandingsmorgen slechts een—een . . . één dag in het jaar, of een bepaalde dag dat we dit vieren? Of zijn wij deelgenoten aan Zijn opstanding? Wat betekent het voor mij? Wat betekent het voor u? Nu, wij geloven door geloof dat Hij opstond uit de dood, maar wat heeft dat met mij te maken? Dat was tweeduizend jaar geleden.

Nu, om deze tekst te vinden!

³² Omdat ik moe was—mijn arm deed pijn van de injecties die de verpleegster me gaf. Voor . . . Ik vertrek nu om overzee te gaan, zoals u weet, over een paar dagen, en ik moet deze injecties hebben—m'n zoon en ik. En met cholera, gele koorts en alles, was ik behoorlijk vermoeid, waardoor ik ziek werd. En de keizer

vereist dat je deze injecties krijgt voordat je het andere land binnengaat. En Hij zei: “Geef de keizer wat van de keizer is; maar dan: geef God wat van God is.”

³³ En toen ik daar zat, en mij afvroeg: wat zou ik vanmorgen tegen dit wachtende gehoor zeggen; waarvoor ik erg dankbaar ben—en mannen en vrouwen die hun leven op het spel zouden zetten voor wat u zou zeggen. “Hoe moet ik het doen? Wat moet ik als tekst nemen?”

³⁴ En toen, terwijl ik daar zat, bijna in slaap, rammelde mijn deur aan de voorkant van het huis. Niemand die daar was behalve ikzelf, voor zover ik wist. Ik luisterde. Ik heb het niet helemaal goed begrepen. Na een poosje: de deur van de studeerkamer, waar ik mijn studeerkamer binnenliep, die rammelde, en iemand bleef de deur schudden. En ik—ik ging naar de deur en opende de deur, en tot mijn verbazing stond er een mooi, klein meisje met geel haar en blauwe ogen—zag eruit als een kleine paasbloem— die hier nu naar mij zit te kijken.

³⁵ Zij gaf me een kaart. En het was de . . . Natuurlijk neem ik aan dat wanneer ik thuiskom er Paaskaarten zullen zijn, enzovoort; maar de enige, omdat ik van huis was, die ik had ontvangen. En ze zei: “Broeder Branham, dit is van pappie en mij.” Ze wilde er zeker van zijn dat “mij” erin was. En haar reumatische vader, die in een rolstoel zat, had deze kaart gestuurd. Toen ik het nam en de kleine schat bedankte, als ze zich omdraaide en van de deur wegliep, opende ik de kaart.

³⁶ En in de vorm van deze kaart haalde ik mijn tekst. Want op de kaart stond Markus 16:1 en 2, zonsopgang—de zon ging op. Toen dacht ik daaraan, en toen het onderwerp van “de levendmakende”, van Jezus Christus, om uit de dood te worden opgewekt—daar haalde ik mijn onderwerp uit.

³⁷ Nu: de zon, bij het opkomen van de zon. Wel, er was een tijd dat de wereld in volslagen duisternis lag. Het was zonder vorm, en was ledig. En het was helemaal bedekt met water en lag daar in de donkere, sombere, duistere atmosfeer. En de Geest van God bewoog op dat water en zei: “Laat er licht zijn.” God had een reden om dat te doen, want onder dat water waren er zaden die Hij had geplant; en het moest dat zonlicht hebben om het te laten leven.

³⁸ En het eerste licht dat ooit op aarde werd gegeven, was Gods gesproken Woord. Het eerste licht dat ooit de aarde trof, was Gods gesproken Woord. Hij zei: “Laat er licht zijn,” en er was licht; dat duisternis in licht veranderde om een schepping voort te brengen van vreugde en leven op aarde. Vervolgens—de Geest van God, terwijl die met liefde en mededogen bewoog, op die grote dag, de eerste dag van de dageraad der schepping op de aarde— de zon kwam op en zond zijn stralen uit en droogde het water van de aarde op en vormde er een atmosfeer boven. En voor

zijn eerste keer zou hij vreugde en leven op de aarde brengen, door een zaad. Dat was een geweldig uur.

³⁹ Maar o, het was niets, die zonsopgang, vergeleken met de zonsopgang op die Paasmorgen. Deze keer, met de zon die in de lucht sprong, bracht het een grotere zonsopgang voort dan ooit, omdat er groter nieuws kwam met deze zonsopgang dan met de zonsopgang in het begin. Deze zonsopgang bracht nieuws: “dat Hij is opgestaan! Hij is levend gemaakt uit de dood, zoals Hij beloofd heeft. Hij is opgestaan uit de dood.”

⁴⁰ De eerste keer dat de zon opkwam, in Genesis, bracht het een boodschap dat er leven zou zijn op de aarde—sterfelijk leven.

⁴¹ Maar deze keer, toen de zon opkwam, was er een—een dubbele zonsopgang; een andere Zoon die opstond. Het was een . . . niet alleen z-o-n die opging; het was de Z-o-o-n die was opgestaan, om eeuwig leven te brengen aan al Gods beloofde Zaad, dat Hij door voorkennis op de aarde had zien liggen.

⁴² Net zo min als het—het plantenleven niet had kunnen leven, destijds in het begin, zonder de z-o-n om het tot leven te brengen; net zo min als vandaag, wanneer zonen van God op de aarde zijn, er het Z-o-o-n licht voor nodig is om hen tot eeuwig leven te brengen. Zijn uitverkorenen, die Hij kende vóór de grondlegging van de wereld—Hij had hen in Zichzelf gekozen vóór de grondlegging van de wereld.

⁴³ En op Paasmorgen, toen, ergens in dit stof, lagen onze lichamen toentertijd, want wij zijn het stof der aarde. En in de hemel was er een gedenkboek en Zijn eigenschappen waren in Hem, wetende dat omdat deze Zoon van God opgestaan was, het ook elke zoon tot leven zou doen opstaan die voorbestemd was voor deze grootse tijd. Hij wist dat dat zou zijn. En wat een veel glorieuzere zonsopgang was dat dan in het begin, destijds toen het voor het eerst begon te dagen!

Nu, over deze grote verbreking van het Paaszegel!

⁴⁴ Nu, vandaag hebben we een tuberculose-Paaszegel. Mensen sturen elkaar een bericht, en om dit geweldige fonds of deze actie te steunen, zodat de dokters en medische wetenschap aan iets kunnen werken om de tuberculose te vertragen of te helpen. Dat zijn zegel. . . wat wij een Paaszegel noemen—wanneer we elkaar een boodschap sturen. Maar wanneer we de boodschap ontvangen, wordt dat zegel verbroken, want het zegel is wat een boodschap aan de binnenkant sluit.

⁴⁵ En nu, het ware Paaszegel, bij deze zonsopgang, werd verbroken, en het geheim van het leven na de dood werd onthuld. Vóór die tijd wisten we het niet. De wereld was gehuld in duisternis, en tastte rond; de mens z'n vermoeden. Theorieën leefden in het mensenhart, tradities die verzonnen waren. De mensheid aanbad afgoden. Ze aanbaden de zon. Ze aanbaden

allerlei goden. En allerlei mensen die wat beweerden, ze zijn allemaal het graf ingegaan, en ze bleven in het graf.

⁴⁶ Maar het echte zegel werd verbroken; en Eén die eens leefde zoals wij leven, stierf zoals wij zullen sterven, was opgestaan uit de dood. Wat een ochtend! Nooit eerder zo een geweest, in heel de wereldgeschiedenis. Het geheim werd bekendgemaakt dat Hij zowel de opstanding als het leven was.

⁴⁷ En Hij zei, toen Hij die ochtend opkwam: “Omdat Ik leef, leeft u ook.” Niet alleen was Hij de ontvanger van de opstanding, maar al het Zaad dat rustte in Gods grote belofte was een ontvanger van die opstanding tot leven; want Hij zei: “Omdat Ik leef, zult gij ook leven.” Dat was het verbreken van het zegel. Omdat Hij opgewekt werd, zo zal ook ieder die in Christus is, met Hem opgewekt worden.

⁴⁸ Bij deze glorieuze zonsopgang had God Zijn Woord bewezen of betuigd. Alle somberheid en twijfel die in de gedachten van de mensen was omgegaan, werd weggenomen, want hier was Hij, die eens leefde, at, dronk en gemeenschap had met de mensen, die zei: “Ik heb macht om Mijn leven af te leggen; Ik heb macht het weer op te wekken.” En nu had Hij niet alleen de uitspraak gedaan, maar Hij bewees ook dat het de waarheid was. O, wat heerlijk is dat!

⁴⁹ Ik ben er vanmorgen zeker van dat zelfs wij, die het geloven, niet kunnen bevatten hoe geweldig dat was. Omdat Hij uit de dood is opgestaan, zijn wij ook reeds uit de dood opgestaan, want wij waren in Hem.

⁵⁰ Merk op—nu. Zoals de duisternis de aarde bedekte en de zaden niet konden leven zonder dat de z-o-n opkwam, en duisternis de aarde had bedekt. En nu was de Z-o-o-n opgestaan, en alle duisternis werd verdreven door dit licht, als het zich over de naties verspreidde, naar de mensen toe: “dat Hij hier niet meer is, maar Hij is opgestaan!” Wat een—wat een uitspraak! Hij had Zijn Woord bewezen. Hij had bewezen dat het waar was, want Hij had nu de dood, de hel en het graf overwonnen.

⁵¹ De drie-eenheid van de duivel: dood, hel en het graf; want Satan is de grondlegger van de dood; hij is de bezitter van de hel; en ook van het graf. En dat was de drie-eenheid van Satan, veroorzaakt door één ding: dat was de dood. Bij de dood gaat u naar het graf; en als u een zondaar bent, gaat u naar de hel. Allemaal precies één ding, de drie-eenheid van Satan, wat de dood was. Die de mens al die jaren in gevangenschap heeft gehouden.

⁵² Maar nu, de ware drie-eenheid van God, die Eén is, gemanifesteerd in Christus, die leven was, en de zegels had verbroken en de vijand had overwonnen en was opgestaan: de ene ware en levende God. “Ik ben Hij die dood was en Ik ben levend voor immermeer en heb de sleutels van de dood en de hel.”

God, in Eén, mens gemaakt, en woonde onder ons en overwon elke vijand. En had bewezen dat de drie-eenheid van Satan overwonnen was en dat de drie-eenheid van God bekendgemaakt was, want slechts God alleen had de macht om leven terug te brengen. Hij was die Immanuël. God was gemanifesteerd in het vlees.

⁵³ Geen wonder dat Hij daar kon beweren, Mattheüs het 27e hoofdstuk: “Alle macht in hemel en op aarde is in Mijn hand gegeven. Ik zend u om Mijn getuigen te zijn tot heel de wereld.” Hij had zowel de dood, de hel als het graf overwonnen. Niet alleen deed Hij dat—en kwam daar triomfantelijk uit—met alle macht in de hemelen en op aarde. Alles wat de Vader was, alles wat de Heilige Geest was, en alles wat er ooit was, was in Hem. “Alle macht in de hemel en op aarde is Mij gegeven.” Al het andere is machteloos. Hij had het overwonnen.

⁵⁴ Nu! En dan, niet alleen dat—Hij zond Zijn discipelen, Zijn gelovigen, bericht: “Vrees niet, want Ik ben het, die dood was, en ben weer levend voor immermeer. En Ik heb de sleutels van de dood en de hel; Ik heb het al overwonnen. Vrees niet meer, want elk voorbeschikt, voorbestemd Zaad van God zal tot leven komen wanneer dat licht zich over de aarde verspreidt, van het heerlijke Evangelie. In elk tijdperk zal het de oogst voortbrengen waartoe God het heeft verordineerd.” Hij was opgestaan uit de dood.

⁵⁵ O, wat een wonderbaar iets is dat: “Ik leef, of ben verkwikt.” Het woord betekent, het woord *verkwikt*, het Griekse woord betekent dat . . . iets dat “levendig is gemaakt na de dood.”

⁵⁶ Zoals het—het zaad dat in de aarde gaat: het moet sterven, elk deeltje van het zaad. Het moet rotten, elk deeltje van het zaad. En elk deeltje van het leven dat in het zaad was, moet weer tevoorschijn komen.

⁵⁷ Hij werd “*levend gemaakt*”. Niet alleen dat. “En zal hetzelfde leven zenden dat Mij levend maakte, de kracht die Mij uit het graf bracht, Ik zal die op u zenden, om u levend te maken, zodat waar Ik ben, gij daar ook zult zijn.”

⁵⁸ In Lukas het 24e hoofdstuk, 49e vers. Hij zei: “Ziet, Ik zend de belofte van de Vader op u; maar blijft gij (of wacht gij) in de stad Jeruzalem totdat gij aangedaan zijt met kracht uit de hoogte.” Om te tonen dat Hij er niet alleen alle voordelen uit haalde, maar dat Hij die voordelen deelde.

⁵⁹ Hij kwam om te verlossen, of tot leven te brengen, die voorbestemde Zaden die God had gezien vóór de grondlegging der wereld en hun namen in het Boek des Levens had gezet. En daar zijn ze, op aarde, zonder hoop. Hij kwam niet alleen om de zegen te zijn, maar om de zegen te delen, met elk voorbestemd Zaad. Nu, als het Zaad niet op de aarde was, kon het niet leven. Het moest op de aarde zijn, en ook ontkiemd worden. Ongeacht hoe lang het in duisternis wordt gehouden, zal het voortkomen

wanneer de Z-o-o-n erop schijnt. Let op: nu, Hij kwam om het met ons te delen.

⁶⁰ Geen wonder dat het Evangelie goed nieuws is. Het woord *Evangelie* betekent “het goede nieuws”. Het goede nieuws—welke? Als een mens stierf om onzentwil: dat is goed nieuws. Als Christus werd geboren: dat is goed nieuws. Maar nooit nieuws—nooit was er nieuws zoals dit nieuws: dat Hij die de belofte deed, de belofte heeft bevestigd: “dat Hij voor immermeer leeft, en de sleutels heeft van zowel de dood als de hel, in Zijn hand.” Al de duisternis was afgeschud. Er was geen duisternis meer te zien, want de Zoon was opgestaan uit het graf. Er was geen: “Wel, Hij zal komen, of misschien komt Hij.” Hij was al gekomen; het Evangelie, goed nieuws!

⁶¹ Let op: de eigenlijke boodschap van het Evangelie zelf is om aan de mensen te bewijzen dat Hij is opgestaan. “Ga Mijn discipelen vertellen dat Ik ben opgestaan uit de dood, en Ik zal hen ontmoeten, om dit aan hen te bevestigen.” O God, hoe in deze laatste dag er weer licht zal zijn over de aarde! “En Ik zal bewijzen aan Mijn discipelen! Ga hun vertellen dat Ik niet dood ben en Ik geen traditie ben, maar dat Ik een levende Christus ben. Ik zal hen ontmoeten. Breng deze boodschap aan Mijn discipelen, dat Ik ben opgestaan uit de dood,” het Evangelie, goed nieuws.

U zegt: “Is dat juist?”

⁶² Hebreëen 13:8 zei: “Hij is Dezelfde, gisteren, heden en voor immer.” Wij, Zijn begunstigden, moeten Zijn leven in ons nu bewijzen—de begunstigden van dit leven. Het leven. . . Er is nog nooit zo’n leven geleefd; Hij was de Zoon van God. En Hij stierf, en daarmee werd het buitengesloten; maar toen Hij weer opstond uit de dood, op Paasmorgen, toen hebben wij, als Zijn dienaren, de opdracht van Hem gekregen, om heen te gaan in de hele wereld, en om dit goede nieuws aan iedereen te brengen: dat Hij leeft. En hoe kunnen we het doen met woorden alleen? Want er staat geschreven: “Het Evangelie kwam niet met woorden alleen, maar door de kracht en de manifestatie van de Heilige Geest, om te bewijzen dat Hij leeft.”

⁶³ Nu, als er een ander evangelie is, zoals Paulus tot een van de groepen sprak: “Ik ben erg verrast dat u zich gekeerd heeft tot een ander evangelie.” Terwijl er geen ander is—maar een schijn geloof—evangelie, tot denominatie-fictie, afkerend van dat goede nieuws.

⁶⁴ “En omdat Ik leef, leeft gij ook. En Ik leef ín u—en de werken die Ik doe,” Johannes 14:12, “de werken die Ik doe, zullen Mij in u identificeren.” Wat een boodschap! Geen wonder dat wij een donkere wereld van theologie hebben gehad; maar in de avondtijd zal er weer licht komen. Er zal een opstanding zijn in de avondtijd. Het zal licht zijn, in de avondtijd.

⁶⁵ Nu: de eigenlijke kern van de boodschap, die werd gezonden, “dat Hij is opgestaan, uit de dood,”— wij, Zijn begunstigden, wij die met Hem deel hebben aan de opstanding, profiteren hiervan door aan de wereld te bewijzen dat Hij ook leeft. We kunnen het niet doen met woorden alleen. We kunnen het niet doen met een of andere traditie van mensen. Wij weerspiegelen alleen precies datgene waar we naar wijzen.

⁶⁶ Ik vrees vandaag dat te velen van ons mensen niet tot Christus krijgen. We krijgen ze naar een kerk, naar een theorie. Maar we moeten ze tot Christus krijgen. Hij is de Enige en de Enige die leven heeft. “Hij die de Zoon heeft, heeft leven.”

⁶⁷ En als het leven van een mens die dood is, in u wordt geprojecteerd, zult u hetzelfde leven leven dat hij leefde.

⁶⁸ Als het bloed van een man een bepaald type was, en u het bloed van de ene man nam en het bloed van de ene man wisselde, in een ander, zou hij absoluut dat type bloed hebben.

⁶⁹ En als uw geest die in u is, als dood geacht wordt, en u gezalft bent met het leven dat in Christus was, die op u is! Romeinen 8:11 zei: “Als de Geest die Christus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, zal die ook uw sterfelijke lichamen levend maken,”— datzelfde leven, diezelfde krachten, diezelfde zegeningen, die Hij hier op aarde had, van God. Hij verlostte u, een Zaad dat van tevoren gekend was door God, wiens namen waren gezet in het Boek des Levens van het Lam vóór de grondlegging van de wereld.

⁷⁰ En dat Evangelielicht van de opstanding—de bevestiging van het Woord! Hoe wisten wij dat Hij de Christus was? Omdat Hij bewees waar Hij over sprak. Hoe zal ik de boodschap van het uur kennen? God bewijst wat Hij beloofde en Hij spreekt erover. Dat is de identificatie, dat wij begunstigden zijn met Hem in de opstanding. Hij bewijst waarover Hij gesproken heeft.

⁷¹ Wat Hij beloofde in Christus te doen, bewees Hij bij de opstanding. Wat Hij beloofde te doen in de dagen van Mozes: Hij bewees het. Wat Hij beloofde in de dagen van Henoeh: Hij bewees het. In al de dagen van de apostelen: Hij bewees het.

⁷² En nu in deze dag bewijst Hij wat Hij zei; omdat zij een deel zijn van dat Zaad dat vertegenwoordigd was in het Boek des Levens dat Hij kwam verlossen en terugbrengen tot God. O, wat een boodschap!

⁷³ Op Paasmorgen stond niet alleen Hij op, maar de betrokkenen die voordeel hebben stonden met Hem op. Hij . . . Zij waren in Christus bij Zijn kruisiging. Ze waren in Hem bij Zijn opstanding. Wij zijn de ontvangers van Zijn voordelen, levend gemaakt nadat we dood geweest zijn in duisternis.

⁷⁴ De verduisterde wereld van ongeloof—waar kerken en denominaties, enzovoort, ons opgedeeld hadden; en er iets in

ons is dat roept: “O, wij willen God! We hongeren en dorsten naar God.” We sloten ons aan bij de Methodisten, Baptisten, Pinksterkerken, Presbyterianen en wat ook meer, en nog steeds was er iets mis; we konden het gewoon nog niet vinden. En plotseling, terwijl we rondtastten in duisternis, kwam de grote opstanding tot ons, in de manifestatie van het beloofde Woord van God.

⁷⁵ Zoals Hij de manifestatie van het beloofde Woord van God was. “Ik zal Zijn ziel niet in de hel verlaten, noch zal Ik Mijn Heilige toelaten verderving te zien.” Hij manifesteerde het—elk Woord van God dat aan Hem was beloofd; dat bewees Hij toen Hij opstond op de Paasmorgen.

⁷⁶ Nu, zij die eens rondtastten in duisternis en het zich afvroegen, of ze voeten behoorden te wassen op *deze* dag of als ze een bepaalde dag behoorden te houden of een bepaald stel regels behoorden te volgen—al die dingen zijn voorbijgegaan. Want er was een glorierijke opstanding die elke door de mens gemaakte zaak die de mens ooit had gedaan, trotseerde—elke door de mens gemaakte redenering.

⁷⁷ Er was nog nooit, tot die tijd, een man geweest die zijn leven kon afleggen en het weer kon oppakken. Hij trotseerde dat wetenschappelijke bewijs dat ze hadden, door weer op te staan.

⁷⁸ Wanneer zij zeggen van: “Jezus Christus is niet Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer;” van: “Zijn kracht is niet dezelfde,” van: “Zijn Evangelie is niet hetzelfde,” terwijl de Bijbel zegt dat het hetzelfde is! God trotseerde elke denominatie, elke geloofsbelijdenis, en Hij ging voort met Zijn Heilige Geest, zoals Hij beloofde, en bewees het aan ons, dat Hij leeft.

⁷⁹ Wij zijn de betrokkenen die voordeel hebben van Zijn opstanding, levend gemaakt, na dood te zijn geweest in de wereld, in zonde en overtredingen. “Zo heeft Hij ons samen levend gemaakt met Hem, opgestaan met Hem, nu gezeten in hemelse gewesten in Christus Jezus.” Zijn . . . breng- . . .

⁸⁰ Zijn Geest brengt Zijzelfde leven weer op de aarde. “Als de Geest van God, die Christus heeft opgewekt,” het lichaam, het gezalfde lichaam—als de Geest van God dat lichaam zelfde op zo’n manier dat toen dat Zaad in de aarde viel, Hij Hem daar gewoon niet zou laten rusten. Nee. Hij maakte Hem levend en wekte Hem op. “Als diezelfde Geest,” door dezelfde werken, door dezelfde kracht, door dezelfde tekenen, “in u zij, zal die ook u opwekken.”

⁸¹ Ik zou hier graag een klein Schriftgedeelte voor u willen lezen. Ik zou het fijn vinden als u een ander Schriftgedeelte zou openslaan dat ik hier heb opgeschreven. Misschien helpt het u een beetje. Het wordt gevonden in het Boek Leviticus, het 23e hoofdstuk, het 9e t/m het 11e vers. Luister goed. In de wet, Levitische wet—God die tot Mozes sprak. Luister. Al deze dingen

zijn nu beelden, en we gaan hier eventjes stoppen om op dit beeld in te gaan.

En de HERE sprak tot Mozes, zeggende:

Spreek tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen: Als gij in het land komt . . . dat Ik u geef, . . .

⁸² “Naar de plaats, de positie, die Ik u gegeven heb. Nu, spreek dan tot de kinderen Israëls, dat wanneer u tot deze bepaalde plaats komt waarvan Ik beloofde dat Ik u erheen zou brengen—wanneer u in dit land komt . . .” Nu, hier in het natuurlijk sprekend, als beeld van het geestelijke.

. . . en de oogst daarvan zult inoogsten, (u hebt ontvangen wat Ik u zei—daarvan), dan zult u een schoof van de eerstelingen van uw oogst tot de priester brengen;

En hij zal de schoof voor de HERE zwaaien, om voor u aangenomen te worden; op de dag na de sabbat zal de priester die zwaaien.

⁸³ Als er enig heilig ritueel zou zijn, zou het op de sabbatdag moeten komen, wat de zevende dag van de week was, wat de zaterdag is. Maar hebt u bemerkt, bij deze herdenking, om het op de eerste dag van de week te wuiven?

⁸⁴ “De schoof, wat het eerste van uw zaad was dat u geplant hebt, wanneer het opkomt en rijp is, snijdt u deze schoof af en brengt hem naar de priester. En laat u hem het nemen en voor de Here wuiven, voor uw aanvaarding, dat u aanvaard bent. U bent gekomen met uw schoof, en hij moet het voor de Here wuiven, op . . .”

⁸⁵ Niet op de sabbat, de zevende dag, maar op de eerste dag, die wij zondag noemen, z-o-n-d-a-g.

⁸⁶ Natuurlijk is dat een—een Romeins woord, en zij noemden het de zon-dag omwille van de zon-god. Maar hoe het veranderd is!

⁸⁷ Het is niet meer z-o-n. Het is de Z-o-o-n d-a-g, de Zoon-dag, waarop die tarwekorrel (Gods Eersteling die opstond uit de dood) gewuifd moet worden over de samenkomst—dat wij Zijn Zaad zijn; en dat is het eerste van het Zaad van degenen die sliepen—gewuifd op de eerste dag van de week. Op zondag stond Hij op, wuifde vaarwel en voer op naar de hemel, in het bijzijn van de mensen.

⁸⁸ Merk op: het was de eerste korrel van Gods tarwe die uit de dood was opgewekt—Gods eerste tarwekorrel. Door Gods levendmakende kracht had God Zijn leven levend gemaakt, Hem uit de dood opgewekt, en Hij was de Eersteling van degenen die sliepen—de Eersteling. Hij was die Schoof.

⁸⁹ Daarom moesten ze die schoof wuiven; want het was de eerste die tot rijpheid kwam. En het werd gewuifd, als een gedenkteken

van dankzegging aan God, gelovend dat de rest van hen zou komen. Het was een teken.

⁹⁰ En vandaag, omdat Hij de eerste Zoon van God was die tot volle rijpheid kwam, om in God te zijn, werd Hij van de aarde weggerukt en wordt over de mensen gewuifd. O, wat een heerlijke les! Door de levendmakende kracht, de Eerste! Hoewel Hij . . . Hij als voorafbeelding werd gegeven; en vele keren, zoals we later zullen zien, dat Hij als voorafbeelding werd gegeven. Maar dit was eigenlijk de Eersteling van hen die ontslapen waren. Hij werd gewuifd over het beloofde Zaad dat de belofte van het leven had.

⁹¹ Hij werd gewuifd op de dag van Pinksteren “toen er een geluid uit de hemel kwam, zoals van een wuivende, machtige, ruisende wind,” en werd over de mensen heen gewuifd, de Pinkstermensen die daar op Pinksteren waren, wachtend op de zegening die zou komen.

⁹² En om opnieuw gewuifd te worden, beseffen wij, in de laatste dag—overeenkomstig Lukas 17:30, opnieuw in de Zoon-dag, “in de dag waarop de Z-o-o-n des mensen geopenbaard zal worden,” of opnieuw over de mensen heen zal worden gewuifd.

⁹³ Nu, Wie is de Zoon des mensen? “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.” En als alle leringen die we hebben, en de bevestiging van het Woord van God—door het Woord van God, door tekenen, door wonderen—zien wij vandaag dat in het Boek Lukas hier, dat, zoals we er net uit geciteerd hebben, of het—het . . . Lukas het 17e hoofdstuk en het 30e vers, en Maleachi 4, en de verschillende Schriftgedeelten die wij kennen, dat dat Woord opnieuw over de mensen wordt gewuifd, dat de dode tradities van de mens dood zijn en de Zoon van God weer leeft met de doop van de Heilige Geest onder ons en ons leven geeft.

⁹⁴ Zoals Christus de Eerste was die opstond, van al de profeten, enzovoort— hoewel Hij als voorafbeelding werd gegeven op vele plaatsen—Hij was de Eersteling van degenen die ontslapen waren. In de bruid, van Christus komend, uit de kerk komend, zal er opnieuw een schoof gewuifd moeten worden in de laatste dagen. O, tjonge!

⁹⁵ Het wuiven van de schoof! Wat was de schoof? De eerste die tot rijpheid kwam—de eerste die bewees dat hij tarwegraan was, die bewees dat hij een schoof was.

⁹⁶ Halleluja! Ik ben er zeker van dat u ziet waar ik het over heb. Het werd over de mensen heen gewuifd. En de eerste keer zal er voortkomen, voor het bruidstijdperk, voor een opstanding uit duister denominatie-isme, zal een boodschap zijn, dat de volle rijpheid van het Woord teruggekeerd is in Zijn volle kracht, en

over de mensen heen gewuifd worden, door dezelfde tekenen en wonderen die Hij destijds deed.

⁹⁷ “Omdat Ik leef, leeft gij ook,” als Hij tot Zijn vrouw sprak. “Omdat Ik leef, leeft gij ook.” Wat een opstanding was dat! En wat een opstanding is dit: om uit de dood tot leven gewekt te worden, “levend gemaakt te worden in Christus Jezus,” door Gods levendmakende kracht!

⁹⁸ Hij werd voor hen gewuifd; het Woord—wat Hij was—werd naar hen teruggewuifd op de dag van Pinksteren—het Woord dat gemanifesteerd werd. Nu—en zoals ik zeg: het zal opnieuw gewuifd moeten worden in de laatste dag. Nu, bijvoorbeeld. . .

⁹⁹ U zegt: “Welnu, wacht eens even, broeder Branham. Ik ken een kerk die. . .” Wel, ik ook. Ziet u?

¹⁰⁰ Maar nu, bijvoorbeeld: wat als—als wij vanmiddag terug zouden gaan naar Tucson—nu. . . en ieder van ons had een. . . zou in een—een grote Cadillac gaan—gloednieuw? En al de stoelen overtrokken waren met—met hertenleer—het zachtste soort leer—zacht en comfortabel om in te zitten; en de vloer met pluche was bekleed; het stuur vernikkeld zou zijn, en helemaal bezaaid was met diamanten; en de motor mechanisch getest was om precies de juiste motor te zijn; en de wielen allemaal lagers hadden en goed waren ingesmeerd; en de banden allemaal lekbestendig waren en bestendig tegen klapbanden; en alles wetenschappelijk getest was.

¹⁰¹ En ze van de lopende band waren geduwd, allebei, en allebei waren gevuld met benzine. Dat is het loopvermogen—de benzine—want daarin zit het octaan. Maar nu, als je ze gaat starten, hoewel ze er allebei precies hetzelfde uitzien, maar één ervan heeft geen vonk, geen startvermogen.

¹⁰² “Wel,” zegt u, “de kracht zit in de benzine, broeder Branham.” Maar het maakt mij niet uit hoeveel kracht er in de benzine zit; tenzij er een vonk is om die kracht te manifesteren, tenzij er een kracht is om te bevestigen dat dat benzine is, kan het net zo goed water zijn. Totdat. . .

¹⁰³ Het maakt niet uit hoeveel theologen beweren, hoe goed je je kerk hebt ingericht, hoeveel opleiding je hebt, hoezeer als de Bijbel—totdat dat Wuifschooft—totdat de Heilige Geest op die persoon neerdaalt om dat Woord levend te maken! De benzine vertegenwoordigt het Woord. Het is de waarheid; maar zonder de Geest zal het niet vooruitkomen.

¹⁰⁴ We hebben te veel nadruk gelegd op de mechaniek en niets op de dynamiek. Het heeft de dynamische kracht van God nodig, de opstandingskracht van Jezus Christus op de kerk, om te manifesteren en tot stand te brengen dat *dit* benzine is. Het mag dan wel in een jerrycan zitten: het kon nog steeds water zijn, ziet u. Maar het enige bewijs ervan is dit leven erop te doen, en dat zal aantonen of het benzine is of niet.

¹⁰⁵ En als u probeert de Heilige Geest in een denominatie te doen, doet u net als . . . U kunt een sputter krijgen; u zult uw motor beschadigen, door hem vol koolaanslag te krijgen.

¹⁰⁶ Maar o, ik ben zo blij dat er een kracht van tienduizend octaan is, het Woord van God, en een Heilige Geest, om het te ontsteken en om de kracht van God op te wekken in het leven van een man, of van een vrouw, of in een kerk; dat die Cadillac ginds over de weg dreef, onder de dynamische kracht van de Heilige Geest, die terugkwam en over de mensen heen werd gewuifd op de dag van Pinksteren, Hem Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer makend.

¹⁰⁷ Daar was de eerste Schoof die bovenkwam van onder al de profeten, die de Zoon van God was, de Koning van alle profeten.

¹⁰⁸ Er zijn kerken geweest, kerken, bruiden, bruiden, kerken, bruiden, bruiden.

¹⁰⁹ Maar er moet er één komen! Halleluja! Er moet een echte bruid komen! Er moet er één komen die niet alleen de mechaniek heeft, maar ook de dynamiek ervan, die maakt dat die gemeente leeft, en beweegt, in de kracht van Zijn opstanding. Totdat wij op die plaats komen, totdat wij die plaats vinden, wat voor nut heeft het om de wioldoppen op te poetsen? Wat voor nut heeft het om haar een opknapbeurt te geven of in de was te zetten als er geen dynamiek in zit? Maakt niet uit hoezeer de mechaniek juist blijkt te zijn, moet er een dynamiek zijn om het te laten werken.

¹¹⁰ Dat is wat Hij bewees! Halleluja! Dat is wat Pasen bewees. Hij was niet alleen het Woord, maar Hij was God Zelf, de dynamiek in het Woord. Dat deed het lichaam van Jezus Christus (koud, stijf en dood in het graf) in leven schudden en weer opstaan en de steen doen weggrollen. "Ik ben Hij die dood was," zo dood tot de zon zei dat Hij dood was, de maan zei dat Hij dood was, de sterren zeiden dat Hij dood was. De hele natuur zei dat Hij dood was. En nu moet de hele wereld erkennen dat Hij weer leeft. Hij was niet alleen de mechaniek, Gods Woord, Hij was ook de dynamiek om het te bewijzen.

¹¹¹ En zoals Hij, als de Bruidegom, moet de bruid tevoorschijn komen, want zij is deel van Hem. En het kan alleen de manifestatie zijn van de vervulling van alle openbaringen die anderen over de bruid hebben gesproken. Het kan alleen tot manifestatie komen. Als het iets anders doet dan de Bruidegom, is het niet de bruid. Want zij is vlees van Zijn vlees, been van Zijn been; leven van Zijn leven, kracht van Zijn kracht! Zij is Hem! Zoals man en vrouw één zijn, en de vrouw uit zijn zijde werd genomen, heeft zij een geest, de vrouwelijke geest, van Hem genomen. Het vlees uit Zijn zijde, zowel de mechaniek als de dynamiek geworden—de vrouw. De Geest van Hem en het vlees van Hem, en dat samengevoegd, en de mechaniek en de dynamiek geworden. Totdat de gemeente of de mensen . . .

112 Al deze paashazen en plechtigheden en grote kerken en opsmuk zullen falen en voorbijgaan.

113 Totdat die gemeente zowel de dynamiek als de mechaniek wordt; en de Geest van God, die Hem bewoog, om de dingen te doen die Hij deed! Als Hij zestien cilinders gebruikte, zal de bruid het ook. Amen! Want Hij zei in Johannes 14:12: “Wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen.” Ik zal hem een lading geven van Mijn dynamiek, in zijn mechaniek, waarvan de wereld het niet zal kunnen weerstaan; en Ik zal hem opwekken in de laatste dagen.” Dat is de Paasboodschap—de dynamiek en de mechaniek, samen! De mechaniek zonder de dynamiek is nutteloos; evenmin de dynamiek zonder de mechaniek.

114 U kunt schreeuwen en roepen en op-en-neer springen zoveel u wilt, en dit Woord ontkennen—het zal geen enkel nut hebben. U laat alleen de—de zuigers draaien . . . Heeft daar de vonk om te starten, maar geen benzine om het te laten ontbranden.

115 Het zal alleen werken als de twee samenkomen. Amen! Dus, één zal stil blijven staan en de andere zal omhoog gaan. Dat is het enige wat we erover kunnen zeggen. Al lijken ze beiden misschien op elkaar, beweren allebei kerken te zijn, beweren allebei bruid te zijn. Maar één heeft de mechaniek *en* de dynamiek—het laat het geschieden, van wat Hij zei dat de waarheid is.

116 Het zal gewoon niet in beweging komen, ongeacht hoe goed de mechaniek is, totdat de dynamiek komt. Wanneer de dynamiek komt, wordt dat vuur in contact gebracht met dat octaan in de benzine. En wanneer dat ontploft, veroorzaakt het een verbranding; en die verbranding zet in beweging—elke omloop, elke beweging, want Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Dat is de opstanding. Dat is de ware kracht van God, de mechaniek met de dynamiek. Merk op: “Het is de Geest die levend maakt.” Het is de—het is de vonk die tot ontsteking brengt. Het is niet de benzine die tot ontsteking brengt; het is de vonk die de benzine doet ontbranden. Ziet u?

117 “U kunt niets zonder Mij doen; maar met Mij kunt u alle dingen doen.” Zoals Hij het Woord is: het is de Vader die leeft . . . “Vader Mij zond, zo zend Ik u. Zoals de Vader Mij heeft ontstoken en Mij in gang heeft gezet . . . Ik doe alleen hetgeen God welgevallig is. Nu, zoals Hij Mij zond, zo zend Ik u, met dezelfde mechaniek; en het vereist dezelfde dynamiek om het te laten werken. En deze tekenen zullen hen volgen die beweren de mechaniek te hebben. De dynamiek zal Zijn plaats innemen.”

118 Paulus zei: “Het Evangelie kwam tot ons niet in Woord alleen,” door benzine alleen, “maar ook door de vonk,” om het te laten bewegen. Daar hebt u het. Het kwam tot ons op die manier.

119 Het is dezelfde Geest die Hem opwekte die de ware gelovige tot eeuwig leven wekte. Nu, onthoud, potentieel . . . Nu, let op, want onze tijd raakt op. Let op: “dezelfde Geest,” nu, Romeinen

8:1. Nu, laten we dat nog eens lezen, in Romeinen 8:1, en we zullen zien wat daar staat. Goed. En niet Romeinen . . . Ik bedoel 8:11, neem me niet kwalijk.

¹²⁰ In Romeinen 8:11: “Maar *als . . .*” Daar is het probleem. Daar zit het 'm.

Maar als de Geest van hem, (God, de Heilige Geest) die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, . . .

¹²¹ Nu, daar hebt u het: “Als de Bruidegom-Geest in de bruid woont!”

¹²² Toen God Zijn eerste bruid . . . bruidegom maakte—Hij maakte de bruidegom eerst, en hij was zowel man als vrouw, in geest; vormde hem uit het stof van de aarde, om hem stoffelijk te maken. En let op: toen Hij Eva uit Adam maakte, nam Hij geen ander stuk klei; Hij nam uit hetzelfde stuk klei; hetzelfde Woord, want Adam was een gesproken Woord. Ziet u? Hij nam van hem, en nam vervolgens de . . . Hij had zowel de mannelijke als vrouwelijke geest. En Hij nam de vrouwelijke geest weg uit Adam en plaatste die in Eva; dus het is nog steeds een deel van Adams geest; het is Adams vlees. Toen was het Adams geest, de dynamiek, die de mechaniek van zijn lichaam verkwikte.

¹²³ Dus de Bruid moet ook vlees zijn van Zijn vlees en been van Zijn been. Hoe zal dit sterfelijke vlees dan Zijn vlees worden? Daar komen we zometeen op, ziet u. Hoe wordt het gedaan? Hoe . . . ? Wat is deze grote transformatie? Let op.

Nu: als de Geest van hem, (God) die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal hij, die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen verkwikken door zijn Geest die in u woont.

¹²⁴ O, tjonge! De Voorbestemde, natuurlijk, zoals het Zaad dat op de aarde lag, Degene die leven in zich hadden. Velen van hen waren dood; ze waren slechts verrotte zaden; de wateren en zo hadden ze opengebarsten. Maar weet u, er lag daar een Zaad, klaar voor het leven. God wist dat het daar lag.

¹²⁵ Nu: de voorbestemden zijn de eersten die levend gemaakt worden door de Heilige Geest, want de Heilige Geest komt om de Zijnen op te eisen. Nu, dit is diep nu, en zorg ervoor dat u dit goed begrijpt.

¹²⁶ Nu, zoals de zon over de aarde werd gezonden, niet om rotsen, wat ook aarde is, tot leven te brengen, het was niet om alle aarde tot leven te brengen, maar het deel van de aarde dat een leven omhulde.

¹²⁷ Niet alle mensen zullen Christus aannemen. O nee. Maar degenen die God voorbestemd heeft tot leven, die omhuld zijn in een deel van de aarde, dat is degene die Hij komt verkwikken. Zij zijn degenen.

128 Dat . . . Nu, dat aarde zou daar in de zon liggen en zeggen: "O, die oude zon is zo heet!" Die rots zou zeggen: "Die oude zon is zo heet!" Maar dat kleine zaadje zei: "Dat is wat ik zoek," en het begon tot leven te komen. Het bracht dat deel van de aarde tot leven. Want de zon werd gezonden, niet om de rots levend te maken, niet om de aarde levend te maken, maar om het leven te verkwikken van het zaad.

129 Nu, de Heilige Geest komt nu. Natuurlijk werd het niet gezonden . . . Waarom willen niet alle mensen het ontvangen? Het werd niet voor hen gezonden.

130 Een man vertelde me: "Ik geloof niet; het maakt me niet uit wat u zou zeggen. Als u de doden kon opwekken of wat ook, en de zieken genezen, en het op welke wijze dan ook kon bewijzen, geloof ik het nog steeds niet."

131 Ik zei: "Zeker niet. U bent een ongelovige. Het betekent niets voor u. Het werd zelfs niet tot u gezonden. Het is gezonden naar degenen die zullen geloven."

132 De boodschap is voor de gelovige. Voor hen die vergaan, is het dwaasheid; maar voor hen die in Christus zijn en deel uitmaken van dat Zaad, is het leven.

133 Mijn eenvoudige kleine verhaal over de boer die een ei onder . . . of het arendsei onder de hen legde. Ziet u? Die kleine arend was absoluut . . . hij was een—hij was een vreemd uitziend klein schepsel. Toen deze boer deed wat hij deed, om dit arendsei onder deze oude hen te leggen. En ze broedde een eigenaardig uitziend kuiken uit; en het was een—het was een vreemde kleine makker. Hij leek niet op hen. Zijn veren waren niet zoals de rest; en hij—hij was gewoon . . . Hij was een vreemde kleine makker. En al de andere kippen herkenden dat hij een vreemde vogel was. En de hen ging rond . . .

134 Hij hield zelfs niet van het eten dat ze hem gaf. Hij hield gewoon niet van dat krabben op het boerenerf. Hij—hij wilde daar niets mee te maken hebben. Dus hij vroeg zich af waarom hij toch de vreemde eend in de bijt moest zijn. Ziet u? En hij proefde nooit iets dat . . . Hij at alleen genoeg om hem in leven te houden, omdat de smaak ervan hem niet aanstond, ziet u. Want hij was geen kip om mee te beginnen. Ziet u?

135 En de—de hen zou kakelen en, weet u: "De dagen van wonderen zijn voorbij. Zoiets bestaat niet! Word lid van de kerk!" Het klonk gewoon niet goed volgens de kleine vogel. Dus bleef hij de kip volgen tot op een dag zijn moeder . . .

136 De oude adelaar wist dat ze een bepaald aantal eieren had gelegd, en dat er één ontbrak. Zij wist dat die arend ergens was, dus ging ze op zoek naar hem. En ze cirkelde boven de bergtoppen en beneden door de valleien heen en overal waar hij zich zou kunnen bevinden. Tegen deze tijd is het tijd voor hem om geboren te worden. Het is tijd dat hij uit het ei kruipt.

Zei: “Misschien is er een kraai gekomen die mijn ei heeft meegenomen; misschien een gier. Ik weet het niet. Iets heeft mijn ei meegenomen. Maar ik weet . . . Dat ei is in mijn gedachten. Ik heb ergens een zoon. Ik moet hem zoeken.”

¹³⁷ Zo doet ook God. Hij is die grote Arend. In Zijn gedachten wist Hij dat Hij een gemeente zou hebben. Hij wist dat Hij een volk zou hebben. Het maakt niet uit wat hen heeft gekoesterd, het maakt niet uit waaronder zij waren uitgebreed, Hij is op zoek. Hij zoekt de Zijnen.

¹³⁸ En op een dag, zo gaat het verhaal, vloog deze oude arend over het boeren erf. Ze zocht overal en ze vond hem. O, die opstanding, om te beseffen dat hij eigenlijk toch geen kip was. Hij was een arend! En hij was altijd geleerd om naar beneden te kijken, naar een kevertje of iets op het erf te zoeken. Maar hij hoorde een schreeuw die zei: “Kijk *hier* omhoog!” En hij keek naar boven en daar zag hij een vogel met vleugels van vier meter, machtiger dan alle kippen die er op het boeren erf waren, en die beweerde dat hij haar zoon was.

Hij zei: “Mama, hoe kan ik bij je komen?”

¹³⁹ Ze zei: “Spring gewoon, begin met je vleugels te flapperen, want je bent een arend.”

¹⁴⁰ Ziet u? Ze wist dat ze ergens een zoon had. Ongeacht waar hij in was opgegroeid, ze had ergens een zoon.

¹⁴¹ En God weet het! Halleluja! Dat Hij een voorbestemde, voorverordineerde gemeente heeft! Hij wist dat Hij zonen en dochters heeft en een bruid die ergens wachten; wanneer de Heilige Geest over begint te vliegen—die Wuif schoof. O, my! Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Geen mythisch verhaal, maar een werkelijkheid!

¹⁴² Hoe velen hem ook probeerden te vertellen: “een arend”—hij wist niet wat een arend was. Al was hij een arend. Hij zou het niet hebben begrepen totdat hij iets zag dat hem weerspiegelde, of dat hij weerspiegelde, liever gezegd.

¹⁴³ En zien wij, niet een denominatie, niet een Ph.D.-doctoraat, niet een LL.D., niet een goede naaste; maar een zoon van God, gevormd naar het beeld van God, met de dynamische kracht van God, om antwoord te geven op de vraag van deze dag, dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer; er is geen hen die u vast gaat houden. Hij zoekt naar zijn mama. Hij is een arend om mee te beginnen. Hij herkent—deze echte arend herkent de roep van Gods Woord. Waarom? Hij is een arend. Een arend tot een arend! Het Woord, vóór de grondlegging, het Woord tót het Woord! Het Woord, voorbestemd, tot het Woord dat geschreven is, voor het uur. U beseft uw positie. Hij zoekt ernaar.

144 Dit—dan wordt dit aardse lichaam levend gemaakt en wordt door de levendmakende Geest van God tot gehoorzaamheid aan het Woord van God gebracht.

145 Snel. Toen hij wilde weten hoe hij daar bij haar kon komen—hij was geleerd dat hij dat niet kon. “Je kunt niet hoger komen dan je kunt springen.” Hij is een kip. Ziet u?

Maar deze arend zei: “Dat is niet zo.”

“Wel, kijk naar de kippen!”

146 “Ongeacht wat de kippen zijn, jij bent een arend! Begin die vleugels gewoon te spreiden en ga er een beetje mee oefenen. Begin hogerop te komen!”

147 Het Woord tot het Woord! “De werken die Ik doe, zult u ook doen. Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” Ziet u? “Omdat Ik leef, leeft hij ook.” “En als de Geest die Hem uit de doden opgewekt heeft, in u woont, verkwikt die uw sterfelijk lichaam.” Ziet u?

148 Wat doet het? Nu, luister, zodat u het zult weten. En dit Pasen—ik wil dat het meer voor u betekent dan welk Pasen dan ook. Zie? Ik wil dat u het ziet. Wij weten wat het voor Hem heeft gedaan; maar ik wil dat u ziet (niet wat het zal doen), maar dat het hetzelfde hééft gedaan voor u. Ziet u? Wat doet het? Het maakt het sterfelijke lichaam levend. Dit sterfelijke lichaam waarin wij leven, wordt daardoor levend gemaakt; met andere woorden: het brengt het tot leven.

149 Nu, u die eens rondliep met een grote sigaar in uw mond en alles, of een boel sigaretten— en u vrouwen die eens kort haar hadden, zich opmaakten, en zich misdroegen, en een korte broek droegen en zulke dingen— plotseling riep er iets, en u keek daarheen en het was het Woord. Ziet u, het verkwikt uw . . . U zei: “Geen korte broek meer voor mij, geen alcohol meer voor mij, geen liegen meer, geen stelen meer, geen *dit* of *dat* meer.” Ziet u? De Geest die Hem opwekte uit de dood, die in u woont, zal ook uw sterfelijke lichamen (het stof der aarde) in onderwerping brengen. Ziet u? Wat is het? Onderwerping aan wat? Christus. Wie is Christus? Het Woord. Niet de theologie, maar het Woord!

150 Dan: u zegt “dat deze dingen—o, ik geloof dat het in orde is als vrouwen broeken dragen.”

151 Terwijl het Woord “nee” zei. Ziet u? Het maakt u daartoe levend. Ziet u? U wordt er naartoe getrokken. Ziet u? Dan bent u het. Het wordt. . . U wordt een deel van het Woord. Het bracht uw lichaam, niet. . .

152 Wel, zegt u: “Welnu, ik zal u iets zeggen. Mijn voorganger. . .” Het maakt mij niet uit wat uw voorganger zei; het is wat het Woord zei! Als u een kip wilt zijn, ga maar met hem verder. Maar als de voorganger anders spreekt dan dit Woord, dan is hij geen voeder van de arenden; mm-hm, hij is een

voeder van de kippen, ziet u, niet van de arenden. Ziet u? De arend eet arendvoedsel. Ziet u? Het maakt levend!

¹⁵³ De Bijbel zei dat het fout is om dat te doen, en de mannen enzovoort, en wat u allemaal doet, dat het fout is. Zeggen: “De dagen van wonderen zijn voorbij.” Deze Bijbel zegt: “Hij is Dezelfde gisteren, heden en voor immer.” Als zij zeggen: “Dat is mentale telepathie. En het is een soort gedachtenlezen, deze onderscheiding. En al deze visioenen, enzovoort, zijn onzin,” ziet u: zij zijn kippen. Ze weten niet wat arendvoedsel is.

¹⁵⁴ Maar broeder, als u die roep hoort, dan is er iets in u! U bent een arend om mee te beginnen. Waarom? U bent dat Zaad, waarover de opstanding van de Z-o-o-n is opgegaan, en de Wuifschop op aarde, om u te laten herkennen dat u een arend bent, en geen denominatiekip. Ziet u het? Ha!

¹⁵⁵ “Als de Geest die Hem uit de doden opgewekt heeft,” het Woord, de dynamiek van het Woord, “in u woont, verkwikt Hij ook uw sterfelijk lichaam.” Nu, hoe zijn wij vlees van Zijn vlees en been van Zijn been? Want, snel nu, terwijl wij nog sterfelijke zondaars zijn—sterfelijk, gereed om te sterven, deze lichamen—verkwikt het dat lichaam. Wat is *verkwikken*? “Tot leven brengen.” De geest die eens graag dronk, uitging, overspel pleegde, en al deze dingen: het is levend gemaakt; wel, dat ding stierf, en u bent opgestaan. Het maakt uw sterfelijk lichaam levend.

¹⁵⁶ Daarom is uw lichaam de tempel van de dynamiek; want (waarom?): vanaf het begin maakt u deel uit van de mechaniek. O! Daar is uw opstanding. Daar is de gemeente in de opstanding, met Hem. Deze lichamen zijn nu levend gemaakt. Ziet u? U hebt het gehoord; u gelooft. Het veranderde u, van een denominatie tot het Woord. Ziet u?

¹⁵⁷ De dynamiek, als die op water komt, zal het gewoon sputteren: “De dagen van wonderen zijn voorbij.” Pom-pom-pom: “O, ik geloof de Bijbel,” pom-pom-pom, “maar er—er is geen . . .” Pom-pom-pom! Ziet u?

¹⁵⁸ Maar wanneer het op die duizend octaan komt: “vroem,” daar gaat ze, ziet u. O, my, als de dynamiek dat treft! Maar als het een kip treft, zal het van geen nut zijn. Maar wanneer het de arend treft, dan zet hij zich in beweging. Amen! De dynamiek mét de mechaniek! Ziet u wat ik bedoel? Dat is, als hij nu een echte arend is, zal hij het “begrijpen.”

¹⁵⁹ Laat me hier een klein Schriftgedeelte voor u duidelijk maken. Ik denk dat we de telefoonverbinding verbroken hebben, maar we zijn hier nog steeds. Johannes 5:24—zei Jezus: “Wie Mijn Woord hoort, en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, die heeft immerdurend leven.” Nu kijk: ga ik door de straat en neem ik dat gewoon letterlijk, wat het is, zonder het geestelijke begrip. . . Niet dat ik het iets anders laat zeggen, maar gewoon zeggen

wat er staat, ziet u: het juiste woord daar, in het Grieks, in het oorspronkelijke—er staat: “Hij die Mijn Woord begrijpt.”

160 Nu, om te bewijzen dat dat juist is. Ga ik hier langs en hier komt een dronkaard over straat, en met andermans vrouw aan zijn arm en aan het vloeken en Gods naam ijdel gebruikend en zo allemaal. “Zeg, hebt u gehoord wat die prediker zei? Hebt u . . . ?” “Ja, ik heb het gehoord!” Dat betekent niet dat hij immerdurend leven heeft. Zie? Ziet u?

“Hij die Mijn Woord begrijpt,” hij die een arend is!

161 “Nu, broeder Branham, ik wil meer Schriftgedeelten dan dat.”

162 Goed: “Mijn schapen horen Mijn stem. Een vreemde zullen ze niet volgen.”

163 Zoals in de zaak van *Huwelijk en echtscheiding* laatst, toen de Heilige Geest me dat verteld had, kwam ik het zeggen op precies de wijze als Hij mij had verteld.

164 Een vrouwelijke prediker gaf me een flinke uitbrander. Ze zei: “Ik neem aan dat u de plaats van God inneemt?”

Ik zei: “Nee, mevrouw.”

165 Zei: “Wel, u vertelde ze dat hun zonde vergeven is.” Zei: “Waar?” Zei: “Alleen God heeft macht . . .” Ziet u, een farizeeër weer. Ziet u? . . . ? . . .

166 Ik zei: “Ziet u, zodat u het zou mogen weten, dat Jezus zei tot Petrus en de apostelen, nadat hij de openbaring had van Wie Hij was.”

Hij zei tot Hem: “Gij zijt Christus, de Zoon van God.”

167 Hij zei: “Zalig zijt gij,” ziet u, “zoon van Jonas; vlees en bloed heeft u dit nooit geopenbaard, maar Mijn Vader, die in de hemelen is, heeft het geopenbaard. Op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen; de poorten van de hel kunnen haar niet overweldigen. En Ik geef u de sleutels; wat u ook op aarde zult binden, dat zal Ik binden in de hemel; wat u op aarde ontbindt . . .”

168 Dat is die goddelijke openbaring van het vleesgeworden Woord. Als het vlees was in die dag door de Zoon, de Bruidegom, is het vandaag het vlees door de Bruid. Ziet u? “Wiens zonden u vergeeft, die zijn ze vergeven; wiens zonden u ze behoudt, die zijn ze behouden.”

169 Nu, de Katholieke Kerk nam dat en past het toe op hun priesters, maar dat is vleselijk.

170 Let op: het was het geestelijke, geopenbaarde Woord dat het deed!

171 Dat is de reden dat Hij hen vertelde te gaan dopen in de “Naam” van Vader, Zoon en Heilige Geest. Hij wist dat zij wisten Wie Hij was.

172 Toen ik laatst met een kleine prediker sprak, zei hij tegen mij . . . hij zei: “Nu, broeder Branham, ik ben eruit gekomen en ben lid geworden, ben naar een *bepaalde*—*bepaalde* kerk gegaan, een Pinksterkerk.”

173 Waar . . . de Pinkstergelovigen zijn nu begonnen de ronde hostie te nemen, weet u. U hebt daarvan gehoord, neem ik aan; de koosjer, de maangod, weet u. En ze accepteerden het allemaal en nemen het. Deze man zei . . . Zijn—zijn gemeente ging naar hem toe; hij zei: “Wat ik zegen, is gezegend.” Nu, is dat niet wat de priester zegt: hij heeft “macht om het terug te veranderen tot het lichaam van Christus”? Ziet u, gewoon lood om oud ijzer, precies hetzelfde.

174 En hij zei: “Ik wil u iets vragen.” Hij probeerde die kwestie van de doop in Jezus’ naam te ontwijken, want dit was de man die zei dat het—het de antichrist was die dat deed. Hij zei: “Denkt u dat het allemaal nodig is dat een man gedoopt behoort te worden in de naam van Jezus Christus?”

Ik zei: “Ja meneer.”

175 Hij zei: “Nadat hij gedoopt is in de naam van ‘Vader, Zoon en Heilige Geest’?”

176 Ik zei: “Ja, meneer. Hij is helemaal nog niet gedoopt. Ziet u? Hij is helemaal nog niet gedoopt; geen naam. Dat is een titel.” Ik zei: “Het wordt niet erkend.” Ik zei: “Waarom heeft—waarom heeft Petrus . . .”

177 Hij zei: “Wel, laat me u wat vertellen.” Hij zei: “Nu, in Handelingen 10:49—hij zei: ‘Toen Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op hen.’”

178 “Maar,” zei ik, “hij draaide zich meteen om en zei: ‘Kan iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden?’”

179 Hij zei: “Wel, u sprak daarginds een tijdje geleden over Handelingen 19, waar Paulus langs de bovenlanden van Efeze trok, die discipelen vond.” En zei: “Wel,” zei: “zij werden niet gedoopt in de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.”

180 Ik zei: “Nee, zij waren gedoopt ‘tot bekering’, niet voor de vergeving van zonden. ‘Tot bekering,’ omdat Jezus nog niet bekend was gemaakt. Het Offer was nog niet gedood.”

Hij zei: “Wel, waarom moesten zij opnieuw gedoopt worden?”

181 Ik zei: “De man die de sleutels had, zei dit: ‘Want laat dit u bekend zijn dat er geen andere naam onder de hemel onder de mensen gegeven is waardoor u gered moet worden.’”

182 Redding gaat alleen in de naam van Jezus Christus. “Al wat gij doet in woord of werk, doe het alles in de naam van Jezus Christus.” Er is geen andere naam, geen kerk, geen hiërarchie, geen titels of iets anders! Al is Hij de Roos van Saron, de Lelie der

Valleien, de Morgenster, de Alfa, Omega, begin en einde, Jehovajireh, -rapha, -manasse, al deze; is Hij al deze dingen, maar toch: Hij. . . Er is geen redding in geen van die titels; *Jehova*—geen redding; *Roos van Saron* (al is Hij dat)—geen redding; *Vader, Zoon of Heilige Geest*—geen redding. Alleen de naam van “Jezus Christus!” En vervolgens zei de Bijbel “dat bekering en vergeving van zonden in Zijn naam geleerd moest worden, beginnende bij Jeruzalem, en tot het uiterste der aarde.”

Hij zei: “Denkt u dat het enig verschil uitmaakt?”

¹⁸³ Ik zei: “Meneer, ik wil u iets vragen.” Hij en ik en mijn vrouw zaten aan de tafel. Hij schoof even dichterbij. Zag mij; ging. . . Ik zei: “Wij komen allebei uit Arizona; wij wonen hier. En ik. . . en wij kennen ons bestuur en ons kiesdistrict en alles, en onze burgemeester, gouverneur, alles.”

Hij zei: “Ja.”

¹⁸⁴ Ik zei: “Nu, als ik u zou zeggen, broeder, om ‘hierheen te gaan en ons in te schrijven voor ons diner in de naam van de gouverneur van de staat Arizona,’ zou u het zo ondertekenen? Denkt u dat ze dat aan de balie zouden aannemen?”

¹⁸⁵ “Wel,” zei hij, “ik denk van niet.” Hij zei: “Waarom heeft Jezus dat gezegd?”

¹⁸⁶ Ik zei: “Dit is het, ziet u. Waarom? Als ik u zei ‘te gaan tekenen voor dit diner, in de naam van de gouverneur van de staat Arizona,’ terwijl wij burgers zijn van Arizona en weten wie de gouverneur is, wel, u zou weten dat u het moest ondertekenen in de naam van ‘Sam Goddard’, ziet u.” Ik zei: “Omdat hij de gouverneur van de staat is. Ik hoef het u niet te vragen. U weet wie de gouverneur is. En toen Hij zei: ‘Vader, Zoon en Heilige Geest,’ wist Hij hoe ze zouden gaan dopen. Zij wisten Wie Hij was! ‘Mijn Schapen horen Mijn stem.’ Zie? Ziet u?”

Hij zei: “O, ik zie het.”

¹⁸⁷ Maar nu, het volgende: zult u geloven? Ziet u? “Die Mijn Woord hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven.” En wanneer dit nieuwe eeuwige leven in u woont, is het het potentieel.

¹⁸⁸ Wanneer u deze Heilige Geest hebt ontvangen, nu, die zij met Pinksteren ontvingen; zij waren de mechaniek, nu moest de dynamiek komen. Zij hadden geloofd. Weet u, onze goede Baptistenvrienden zeggen ons: “Wanneer we geloven, hebben we het.” Maar zij hadden het niet, al hadden zij geloofd.

¹⁸⁹ Handelingen 19: zij hadden geloofd, maar zij hadden het niet. “Hebt u de Heilige Geest ontvangen sinds u tot geloof kwam?” Ziet u? Ze hadden wel degelijk de mechaniek, want de apostelen waren. . . Of, ik bedoel. . . Apollos onderwees hen en bewees door de Bijbel, de mechaniek, dat Jezus de Christus was, maar ze hadden de dynamiek nog niet. Ziet u? Dat is het. Goed.

190 [Leeg gedeelte op de band—Red.]...-echaniek, hebt u potentieel het onderpand—het wachten.

191 Nu, wanneer u de dynamiek krijgt, bent u levend gemaakt van sterfelijkheid tot onsterfelijkheid. Het maakt dat het hele lichaam onderworpen wordt aan het Woord. Het maakt dat u zich anders gedraagt, er anders uitziet, anders leeft. Het zal u gewoon anders maken.

192 Nu kijk... [Leeg gedeelte op de band—Red.]... bent levend gemaakt. “U die eens dood was in zonde en overtredingen, en duisternis, heeft Hij levend gemaakt.” Waardoor? “Zijn Geest, die Jezus opwekte,” op Paasmorgen, “uit de doden. En als die in uw sterfelijke lichamen woont,” nu let op, “verkwikt het ook, brengt het tot leven, brengt het in onderwerping aan het Woord.”

193 Nu, hoe kunt u beweren die Geest te hebben en u afkeren van het Woord? U bent door iets anders verkwikt. Want het zal uw sterfelijke lichamen verkwikken tot het Woord. Jazeker!

194 U kunt niet vooruit zonder dat. U zult gewoon blijven sputteren als u er niet alles van gelooft. Als u deels benzine en deels water hebt, gaat u nergens heen. Ziet u? U moet honderd procent benzine hebben. Zo niet, dan krijgt u een terugslag en hebt u geen kracht. Ziet u? “Maar ik—ik geloof *dit*, maar ik geloof *dat* niet,” pom-pom-pom-pom. U gaat nergens heen.

195 Maar o, wanneer u de volheid neemt! Laat het licht daar op komen: elk woord is de waarheid!

196 Dan—let nu op, terwijl we sluiten, let hierop. Let op: het is net als een klein—een klein zaadje dat in de grond ligt.

197 Nu, potentieel bent u opgestaan. U bent opgestaan wanneer u de Heilige Geest in u ontvangt. U bent dan opgestaan. Uw lichaam is potentieel opgestaan.

198 Kijk naar een klein zaadje. Plant het in de grond. Het moet drinken van Zijn fontein, de wateren die neerstromen. En terwijl het drinkt, werkt het zich omhoog naar Hem toe, komt meer in de gelijkenis van het zaad dat de grond inging. Ziet u?

199 De gemeente kwam op die wijze: door rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest—nu in de bloei. Ziet u? De Geest van God is daardoorheen gekomen.

200 En de geest van de wereld is door de antichrist gekomen op dezelfde wijze en bloeit nu uit in een grote vereniging van kerken, ziet u, de hele zaak.

201 En een individu komt op die wijze. Alles werkt in hetzelfde—in hetzelfde stelsel van God, omdat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Let op: op weg, groeiend naar de volheid van de opstanding, geleid door de Geest!

202 Zoals de zon, z-o-n, dat kleine plantje omhoogtrekt dat van Gods bron drinkt—het blijft gewoon... Ziet u, het kan alleen

maar van één ding drinken. Giet u één keer olie op dat kleine zaadje: gaat die dood. Dat klopt. Giet u stilstaand water, oud water dat niet meer goed is, wat verontreinigd is, dan zal het de groei belemmeren. Het zal geen vrucht dragen. Is dat juist? Maar giet u er echt goed, zacht regenwater op—amen—zonder kunstmatige chemicaliën erin, laat het gewoon van de hemelen boven komen en let op die kleine plant. Er is geen water dat het beter doet groeien dan dat regenwater. Doet u er chloor en dergelijk spul in, zoals u ons probeert toe te dienen, en voor u het weet, zal het de plant doden.

²⁰³ Dat is wat er vandaag aan de hand is. Ze proberen hen water te geven uit de denominatiebron, en het belemmert de groei. Ziet u? Maar laat hem de:

Kom waar de dauwdruppels van genade
schitteren;
Schijn om mij heen, bij dag en bij nacht,
Jezus, het licht van de wereld.

Dan hebt u het dan.

Wij zullen wandelen in het licht, dat prachtige
licht,
Komt waar de dauwdruppels van genade
schitteren;
Schijn gewoon overal om mij heen!

²⁰⁴ Neem deze door mensen gemaakte fonteinen van mij weg! “Geen andere bron ken ik, niets dan het bloed van Jezus!” Dat is de enige bron die ik wil kennen. Laat het Woord in mij wonen, Here; bewater het met Uw Geest.

²⁰⁵ Let op. Nu, als die Geest, die Jezus uit het graf deed opstaan, in u woont, hebt u potentieel leven; geleid door de Geest, om het Woord levend aan u te maken, om het te geloven. Het kleine plantje blijft omhoog duwen naarmate het groeit.

²⁰⁶ Let op: op Pinksteren werden hun lichamen levend gemaakt tot een nieuw leven. Kijk naar een stel kleine lafaards.

²⁰⁷ Houd ik u te lang vast? [Samenkomst zegt: “Nee.”—Red.] Kijk. . . Ik ben net opgewarmd—dat is het—ik voel me goed. O, my!

²⁰⁸ Let op: zij waren lafaards. Let op. Maar ze hadden de mechaniek. Ziet u? Maar ze zaten daar allemaal achterin, zeiden: “O, ik ben bang voor ze. O, ik ben bang om naar buiten te gaan en iets te beweren, want, o, al die grote bisschoppen en dergelijke daar. O, ik ben bang om dat te doen. Die priesters en zo—ik ben bang om die bewering te doen, bang dat ik zal zeggen dat ik in Hem geloofde. O, ik kan dat gewoon niet doen, ziet u.”

²⁰⁹ Maar plotseling kwam de dynamiek. Ja. En wat deed het? Het vervulde niet alleen hun geest van binnen, maar het bracht hun mechaniek tot leven. Hun lichamen werden levend gemaakt.

Zij waren geen lafaards meer. Ze gingen regelrecht voor het aangezicht van de mensen. Ja meneer. “U mannen van Judea en u die in Jeruzalem woont!” Terwijl vóór de dynamiek kwam, ze alleen maar de mechaniek waren. Ziet u? “Gij mannen die te Jeruzalem wonen, laat dit u bekend zijn, en luister naar mijn woorden! Dezen zijn niet dronken, zoals u vermoedt.”

²¹⁰ Ik ben er een van. *Dit* is datgene! Ik zal u laten zien wat het is. Het is de Schrift. *Dit* is datgene! En ik heb altijd gezegd: “Als *dit* datgene niet is, laat me *dit* houden totdat datgene komt.”

²¹¹ “Nee, dit is datgene waarover gesproken werd door de profeet Joël: ‘en het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees.’” Ziet u, de dynamiek kwam in de mechaniek. Ze waren niet meer bang.

²¹² Sommigen van u mensen die bang zijn dat een of andere vrouw u zal uitlachen omdat u lang haar hebt, of stopt met make-up te gebruiken. Sommige van u mannen die bang zijn dat uw organisatie u eruit zal gooien wanneer u uw samenkomst doopt in de Schriftuurlijke doop; u moet u opsluiten in de opperkamer tot de dynamiek komt. Dat is juist.

²¹³ Het veranderde hen. Het maakte hen levend. Het maakte hen anders. Zij waren veranderde mensen van toen af aan. Het maakte hen levend, van een oud, laf leven tot als de Leeuw van de stam van Juda. Zij stonden absoluut oog in oog met martelaarschap, aan kruisen genageld, ondersteboven gekruisigd, verbrand, in de leeuwenkuil geworpen. Geen lafheid meer bij hen. De dood had helemaal geen overwinning meer over hen. De dynamiek was in de mechaniek. Ja meneer. Het maakte hun sterfelijke lichamen levend.

²¹⁴ Nu, luister. Hier is nog iets als bewijs. Het maakte hen zozeer levend dat (weet u wat?) ze opgenomen werden in hemelse gewesten, en hun sterfelijke lichamen waren zozeer levend gemaakt dat hun taal veranderde. Het heeft alleen... Het maakte hun taal levend. Dat is wat de Bijbel zei. En omdat hun sterfelijke lichamen levend werden gemaakt, werd hun taal levend gemaakt. Hun gedachten werden levend gemaakt. Hun geest werd levend gemaakt. Hun leven werd levend gemaakt. Ze werden helemaal levend gemaakt! Ze probeerden te spreken, maar konden niet meer in menselijke talen spreken. Ze waren zo opgewekt in de tegenwoordigheid van God dat ze in een nieuwe tong spraken, een hemelse taal. Oef! Wat een levendmakende kracht!

²¹⁵ “Als de Geest die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont,” o, halleluja, “zal die uw sterfelijke lichaam levend maken.” Het zal u dingen laten doen die u eerder niet deed! Zij waren toen vol levendmakende kracht. Ziet u?

²¹⁶ Uw lichaam is niet meer onderworpen aan zonde; u, uw verlangens...

Hij zegt: “Kom hierheen!”

U zegt: “Hou je mond.”

“O, wij hebben de grootste . . .”

“Hou je mond.” My, u bent een arend!

217 Hebt u ooit gezien hoe onafhankelijk een oude arend is als hij wandelt? Hij springt niet als een gier, ziet u, naar elk dood . . . en al het aas dat op de grond ligt. Nee meneer. Hij loopt trots.

“Hou je mond.”

“O, hier is een goeie maaltijd, *hier*.”

218 “Niet voor mij. Ziet u, mijn verlangens zijn veranderd. Mijn eetlust is anders. ‘Want de mens zal niet leven bij de wereldse aas alleen, maar bij elk Woord dat uit de mond Gods uitgaat.’” Een ware, levend gemaakte arend leeft daardoor. Amen!

219 O, en Hij deed Christus uit het graf opstaan, in u wonend, heeft uw sterfelijk lichaam levend gemaakt, tot in Zijn tegenwoordigheid. U herkent het. U bent geen aaseter meer. U bent een arend. U wil de dingen van de wereld niet. U bent een zoon en dochter van God. U doet u tegoed aan een bron waar de wereld niets over weet. U drinkt ervan. Waar niemand . . . de wereld niets over weet. U eet verborgen manna waar de wereld nooit iets van geweten heeft, want u bent een arend. U bent opgewekt waar u erbij kunt. U kunt er *hierbeneden* niet bij; u moet *hierboven* komen. U moet levend gemaakt worden, daar omhooggetild worden, zodat het verkwikken zal.

220 Wat deden ze? Zij spraken in een andere taal. De Bijbel zei dat ze dat deden. “Zij spraken in elke tong onder de hemel.”

221 Kunt u zich dat voorstellen, die oude sterfelijke lichamen die daarbinnen waren, zeiden: “Wel, ik weet nu niet of ik dit nu wel kan geloven of niet”?

222 Plotseling werden ze zo levend gemaakt dat de moed van de Leeuw van de stam van Juda in hen viel, over die Wuifschool. O, die Arend kwam om de Zijnen te roepen! “En zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe.” Amen.

En er zullen meer gaan zijn die hun levensbloed
zullen geven,

Voor dit Heilige Geest-Evangelie en zijn
karmozijnrode vloed.

223 En de Zoon moet—moet opnieuw geopenbaard worden, in de bruid, in de laatste dag; de levendmakende kracht moet komen, om ze levend te maken uit deze dode denominaties en geloofsbelijdenissen tot een levend Woord van de levende God. O!

224 Nee, het maakte hen levend tot nieuw leven! Het doet nu hetzelfde voor ons. Let op: toen waren ze zo levend gemaakt in die levendmakende kracht! Nu, ik . . .

Luister nu goed. Ik probeer het u te laten zien.

²²⁵ De levendmakende kracht was niet alleen in hun ziel, maar het kwam helemaal over hen heen. Het. . . Niet alleen de dynamiek kwam binnen, om levend te maken, maar het heeft ook de mechaniek tot leven gebracht. Ziet u wat ik bedoel? Zij werden zo levend gemaakt dat hun tongen begonnen te spreken in een andere taal. Zij werden zo levend gemaakt door de kracht van de opstanding van Christus, dat zij hun handen oplegden. . . Zij werden zo levend gemaakt met levendmakende kracht, dat als zij hun handen op de zieken legden, ze gezond werden. “Het verkwikte uw sterfelijk lichaam.” Zij werden genezen door het opleggen van hun handen.

²²⁶ En de Geest heeft hun gemeenschap met God levend gemaakt, totdat zij ook zo verkwikt werden in de tegenwoordigheid van God, totdat als er iemand stierf en zijn ziel was heengegaan, het hem weer tot leven riep. Amen! Glorie! Nu voel ik me religieus.

²²⁷ Dat is juist—levend gemaakt! Niet alleen was zijn opstanding voor Zichzelf, maar voor een ieder die wil, voor dit voorbestemde Zaad dat daar lag. Verkwikt—verkwikt het sterfelijke lichaam!

²²⁸ Ze legden de handen op de zieken; zij herstelden. Ze baden in de Geest, ze zagen visioenen, riepen de doden weer tot leven. Dat is juist. “Verkwikte hun sterfelijke lichamen.”

²²⁹ Als het in u komt, als het zo is. . . Nu, u kunt zeggen dat het zo is, maar als het zo is: deze tekenen volgen dat, ziet u. “Het maakt uw sterfelijk lichaam levend.” Het zal u levend maken.

²³⁰ Nu, merk op: levend gemaakt in de tegenwoordigheid van God. Waarom? Het was de Geest van God die Jezus had doen opstaan uit het graf. En de Geest van God: “Ik geef hun eeuwig leven”—komt van het Griekse woord, als u het wilt opzoeken: *Zoë*—die het door u heen beweegt en dan (hun) zelfs hun verstand levend maakt.

²³¹ Nu, kijk. Hoe kunt u zeggen dat die Geest in u woont? Hoewel u alles hebt gedaan waarvan u dacht dat het juist was—hier is uw bewijs of u het hebt of niet: Als de Geest die in Christus was, in u is, maakt het u ook levend voor het Woord, want Hij is het Woord. En als het u daarentegen weghaalt van het Woord, dan is het niet de Geest van Christus! . . . geeft niet wat u hebt gedaan, totdat dat u in het Woord beweegt. “Mijn schapen horen Mijn stem en zij zullen leven bij elk Woord,” elk Woord! Ik sprak daar onlangs over.

²³² Mijn eigen moeder, ze is nu heengegaan, en ze was een eigenaardige vrouw. En ze was, weet u, zo ongeveer een half-indiaanse; en ze was eigenaardig. Maar tegelijkertijd was ze iemand die niet droomde. Maar ik denk niet. . . dat ze meer dan vier of vijf dromen heeft gehad in heel haar leven. Maar telkens

wanneer ze een droom had, was het waar. Als ze een droom had, was het waar.

²³³ Ik herinner me eens toen ik pas begon te prediken, vele jaren geleden. We woonden hier aan de weg, hier niet ver vandaan. Ik predikte hier in deze kerk. En zij droomde een droom, dat ik hier stond, naast drie treden. En ik stond daar en predikte tegen iedereen dat ze deze drie treden moesten beklimmen voordat ze de hoofdweg opgingen. En op de hoofdweg is er een kleine parelachtige witte lijn die regelrecht naar de—de—de deuren van de hemel loopt, naar de paarden poort. En die parel strekte zich uit tot bovenaan deze treden. Als dat vandaag niet precies mijn boodschap is: rechtvaardiging, heiliging, de doop van de Heilige Geest! En ik zei dat een mens langs deze drie stappen moet komen om die hoofdweg te kunnen bewandelen. En zei dat . . .

²³⁴ Er was een dame die langskwam. Nu, u weet wat voor schoenen de mensen vijfendertig jaar geleden droegen. Er was een dame die langskwam die een heel groot paar schoenen aanhad, zoals ze vandaag dragen, met naaldhakken. En zij kwam langs. En ik zei: “Wacht even, zuster. U kunt daarmee niet die hoofdweg bewandelen.” En ik zei: “U—u—u kunt dat niet doen.”

²³⁵ En ze zei: “Ach!” Ze zei—keek rond naar de andere vrouwen—zei: “Geloof hem niet. Hij is een gek. Ziet u? Geloof hem niet. Ik zal u laten zien dat ik gerechtvaardigd, geheiligd en vervuld met de Heilige Geest kan zijn en die weg nog steeds kan bewandelen.” En zij . . . Ik liet haar gewoon gaan. Kon er niets verder aan doen, kon haar niet tegenhouden. En ze sprong de hoofdweg op. En ze keek terug naar de zuster, zei: “Zie je, ik heb het je verteld!” Ze begon er snel op te lopen en ze . . .

²³⁶ Weet u, zoals de Bijbel het zei in Jesaja het 5e hoofdstuk, dat ze “een uitgestrekte hals” zouden hebben. Ze moeten dat wel; ze hellen over, ziet u. “Trippelende als . . .” Ze moeten dat wel, moeten een draaiende beweging maken: “Trippelende als ze gaan, een rinkelend geluid makend met hun hielen; ziet u, de dochters van Sion in de laatste dagen.”

²³⁷ En ze ging die hoofdweg op, zo snel als ze maar kon lopen. En na een tijdje werd de weg smaller en smaller. Ze begon te wankelen, wiebelen, op *die* manier, en daar ging ze eraf.

²³⁸ En moeder zei: “Het afschuwelijkste gegil wat ik ooit in mijn leven gehoord heb, was toen die vrouw daar in die vlammen en rook viel, steeds dieper en dieper gaand, zo.” Zei dat ik “me omdraaide en zei: ‘Zie je wel?’”

²³⁹ Ze gehoorzaamde alles op één woord na—ziet u: alles op één woord na. Zeker, Pinkstervrouwen kunnen gered, geheiligd en vervuld zijn met de Heilige Geest, en dan falen. Absoluut. “De mens zal niet leven bij brood alleen, maar bij élk Woord dat uitgaat.” Zie? Ziet u? En ze faalde daarbij. En zoals ik zei, ziet u: ze zou wel naar binnen zijn gegaan, maar, ziet u, ze luisterde

niet, als haar werd verteld wat haar te wachten stond. En Hij schreef het Evangelie, door de discipelen, apostelen, en leer van de apostelen en profeten, enzovoort, en ze willen niet luisteren.

²⁴⁰ Nu, let op: deze levendmakende kracht, *Zoë*, het Woord brengend, de gezindheid die in Christus was, was dan in u. Ik probeer u te laten zien dat u, toen u opstond. . . Toen God Jezus uit de dood deed opstaan, deed Hij u ook opstaan; en heeft u ook tot leven verkwikt met Hem—u bent nu tot leven verkwikt—hoewel u toen slechts een attribuut in Zijn gedachten was; maar God had alles in Hem gezien, aan het einde, ziet u. Toen God neerkeek op het lichaam. . .

²⁴¹ De Geest verliet Hem in de hof van Gethsemané. Hij moest sterven, als mens. Bedenk, vrienden: Hij hoefde dat niet te doen. Dat was God. God zelfde dat vlees, dat menselijk vlees was. En Hij zou. . . Als Hij daarheen was gegaan als God, zou Hij nooit zo'n dood zijn gestorven; u kunt God niet doden. Maar. . . Hij hoefde het niet te doen.

²⁴² Maar onthoud, Hij ging daarheen, met u in Hem. Ziet u: God had de bruid nog niet van de Bruidegom gescheiden. Dus toen God neerkeek op het lichaam van Christus, zag Hij zowel man als vrouw. Het werd geheel verlost in dat ene lichaam. Ziet u? Zij zijn één—dezelfde—hetzelfde Woord. Hetzelfde Woord, gesproken over de bruidegom, spreekt over de bruid.

²⁴³ Wel, hoe kan de bruid komen en falen om alles te manifesteren wat van Hem beloofd was; en de Bruidegom komen, en Hij niet de bruid zou zijn? Maar als Hij alles deed, en het zelfs bewees door Zich daarna uit de dood op te doen staan, moet dan de—de bruid niet hetzelfde doen—moet ze dan niet precies zijn wat het Woord zei dat ze zou zijn in deze laatste dag? Moet zij niet terugkeren door Maleachi 4? Moet zij niet gemanifesteerd worden zoals het was in de dagen van Sodom? Moet de wereld en alles niet precies zo zijn als het is? Zijn deze dingen niet een volmaakte betuiging van het Woord van God, dat ons bekend wordt gemaakt?

²⁴⁴ Wel, vrienden, ik weet dat ik u een lange tijd vasthou—nog vijftien minuten en het is etenstijd—maar misschien ben ik tegen die tijd klaar. Maar let op—kijk hier eens: wat is het toch volmaakt. Ik weet niet wanneer ik u weer zal zien. Ziet u?

²⁴⁵ Kijk; let hierop! Maar God voorzag de bruid in de Bruidegom. Halleluja! Ziet u, om Zijn vrouw te redden, zoals Adam, moest Hij met haar meegaan. Adam wist wat hij deed; Eva wist niet wat zij deed. Maar Adam liep met zijn vrouw mee. Ziet u? En Jezus nam de plaats in van Zijn vrouw—en werd zonde voor haar. Bedenk: Hij werd u—Hij onderging uw straf—zodat u in Zijn plaats mocht staan. Hij stond in uw plaats, zodat u in Zijn plaats zou mogen staan. Wat een liefde! Wat een gemeenschap! Hoe kunnen we het ontkennen? Hoe kunnen we anders doen dan

Hem liefhebben, vriend? Ik zou er uren op kunnen blijven, maar laten we een beetje verder gaan.

²⁴⁶ Zoals de Pinksterervaring vandaag, en het komen van de Heilige Geest in deze laatste dagen, zoals beloofd, is als het bewijsschrift van een eigendomsakte. Ziet u?

²⁴⁷ Nu, u kunt eigendomsakte krijgen. Zeker. Ziet u? U kunt een eigendomsakte van een perceel krijgen, maar dat zegt nog steeds niet dat het van u is. Nee meneer. Iemand van heel ver terug zou er kunnen komen en er aanspraak op maken. Maar wanneer u een eigendomsuittreksel-bewijsschrift krijgt: dat laat zien dat alle eerdere lasten doorgehaald zijn, helemaal vanaf het fundament. Is dat juist?

²⁴⁸ En wanneer een mens heeft gezegd dat hij het Woord gelooft . . . en dan, wanneer de Heilige Geest komt, is dat het bewijsschrift van de eigendomsakte. En dat geeft u toestemming, wanneer u dat bewijsschrift hebt, dat elk stukje ervan aan u behoort en alles wat erop staat behoort aan u. Amen! En dat geeft ons het bewijsschrift, wanneer de Heilige Geest op deze eigendomsakte komt, die God ver in het verleden zag, vóór de grondlegging van de wereld, en het . . . de naam in het Boek des Levens zette; maar geboren werd uit een man en vrouw en onderworpen was aan zonde en schuldig was aan zonde. Maar toen ik het geloofde, ontving ik de akte; maar toen de Heilige Geest kwam, was dat het bewijsschrift—dat alles wat tegen mij was, of mijn moeder het deed, mijn vader het deed, mijn grootmoeder het deed . . .

²⁴⁹ Zoals het kleine epileptische kind voor wie ik een paar minuten geleden bad, wat gekomen was via de grootouders. De epilepsie was overgeslagen en . . . op het kind, zei ik.

²⁵⁰ Maar toen het bewijsschrift is gekomen, haalde het alles door; hief het alles op. Dan ben ik een houder van het eigendomsbewijsschrift. Amen! En net zo zeker als de Geest die Christus opwekte uit de dood, heb ik een bewijsschrift van de eigendomsakte dat ik deel ben van dat lichaam, met het eigendomsbewijsschrift van de Heilige Geest, die maakt dat dat Woord-lichaam zich uitleeft, precies zoals het dat in Hem deed, zoals Hij beloofd had voor de laatste dag. Het eigendomsbewijsschrift! Al mijn zonden zijn doorgehaald, al uw zonden zijn doorgehaald, door het bloed van Jezus Christus, en de Heilige Geest is gekomen als een bewijsschrift van de eigendomsakte die God mij gaf door genade, door voorkennis. O, tjonge!

²⁵¹ Waar bent u bang voor? Geen wonder dat Hij zei: “Vrees niet; Ik ben Hem, die dood was en weer leeft; en leef voor immermeer; en Ik heb de sleutels van de dood en de hel.” Wees nergens bezorgd over. Zelfs de dood zal u niet deren. Let op. Prachtig!

Laten we nu snel doorgaan.

²⁵² De bewijsakte van het eigendomsrecht! De schuld is vereffend. Alle lasten erop zijn doorgehaald. Ha-ha-ha! Glorie! Ik doe misschien gek, maar ik voel me goed. Let op. Ziet u? O, een bewijsvoeringsakte—beseft u wel wat dat betekent? Beseft u wat dat betekent, broeder? Er is niets wat dat bij u weg kan nemen. Amen. Ik ben een houder. Amen. Wat een . . .

²⁵³ Welke akte? Ik heb nu mijn erfgenaamschap verzilverd, van Zijn dood, begrafenis en opstanding. Hij werd mij zodat ik Hem mocht worden. Nu: Hij werd een zondaar, zodat ik een zoon mocht worden—amen—en bezit het bewijsschrift van de akte. Want: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven,” ziet u—het bewijsschrift van de akte!

Nu, snel, voordat . . . We hebben nog ongeveer tien minuten.

²⁵⁴ Laten we nu snel opletten: de verkwikking van de Geest. Ik ga u een paar tekenen tonen zodat u het zult begrijpen. Kijk: nu, kijk wat . . . deze “levendmakende kracht” was mijn onderwerp. Nadat de Zoon was opgestaan: kijk wat Hij met hen deed op Pinksteren, wat het voor hen deed— wat die levendmakende kracht voor hen deed. Het wekte hen op.

²⁵⁵ Nu: laten we eens kijken wat het bij Stefanus deed. Stefanus was vol levendmakende kracht. Nietwaar? Ziet u, hij was vol levendmakende kracht. Het maakte hem niet bang. Hij zei: “Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij weerstaat altijd de Heilige Geest; gelijk uw vaders deden, zo doet u ook. Wie van de profeten, die de komst van de Rechtvaardige hebben laten zien, hebben uw vaders niet gestenigd?” O, tjonge! Het deed hem iets. Zeker; hij was vol levendmakende kracht!

En zij zeiden: “Wij zullen die kerel aan de kant maken!”

²⁵⁶ En toen hij stierf . . . zij stenigden hem; en zijn arme hoofd—de stenen die er zo tegenaan sloegen. Hij keek omhoog en zei: “Ik zie de hemelen geopend.” Levendmakende kracht was werkzaam. “Ik zie de hemelen geopend en Jezus staande aan de rechterhand van God.” Dat is wat levendmakende kracht voor Stefanus deed.

²⁵⁷ Let op! Een andere man had deze levendmakende kracht; zijn naam was Filippus. Hij was zo vol levendmakende kracht—hij hield een hele grote samenkomst in Samaria. Duivels werden uitgeworpen; er werden mensen gedoopt in de naam van Jezus Christus. Ze hadden een echte samenkomst. En de Geest sprak tot hem—o, de—de dynamiek kwam neer—en zei: “Verlaat deze opwekking.” Maar wat zullen de predikers zeggen? Het maakt niet uit wat ze zeggen. Ziet u? Hij was vol levendmakende kracht. Hij had de benzine en de—de dynamiek viel op hem. Zei: “Ga de woestijn in.”

²⁵⁸ En hij vond daar een kamerling en doopte hem in de naam van Jezus Christus; één man, die de boodschap meenam naar Ethiopië. Klopt dat? En hij gehoorzaamde God.

259 In gehoorzaamheid aan God—als u nog nooit gedoopt bent in de naam van Jezus Christus, doe het, en zie hoe de levendmakende kracht u dan optilt. Ziet u?

260 Toen Stefanus deze grote daad deed... of niet Stefanus; maar Filippus, deze grote zaak deed, om die grote opwekking te verlaten en Gods bevelen te gehoorzamen, toen hij vervuld, door... Door deze kamerling te dopen in gehoorzaamheid aan God, was hij zo vol levendmakende kracht dat het hem wegvoerde. “Het zal uw sterfelijk lichaam levend maken—als deze Geest die Jezus uit de dood heeft opgewekt...” Het verkwikte Filippus, zodat hij misschien tweehonderdvijftig kilometer verderop pas te zien was, ergens anders, in een ander land. Het maakte zijn sterfelijk lichaam levend. Hoe deed hij het? Hij was zo vol van de levendmakende kracht.

261 O, gemeente van de levende God, wij kunnen hier niet blijven staan sabbelen op kleine suikerspeentjes zoals we vandaag doen. Wij moeten vol zijn, en vol van gebed, met levendmakende kracht, tot de verkwikking van de Heilige Geest! We moeten op een dag weggevoerd worden in die opname daarginds. Ja meneer. Amen! O, jongen!

262 Vergeef mij die uitdrukking. Ik dacht aan een moeder die van die kleine zakjes maakt, wat we vroeger deden, voor de baby. Sommige van u oudere moeders herinneren het zich nog. Begint de kleine baby te huilen, neem je wat koffiedik en wat suiker, wikkel dat in een zakje en laat je hem erop zuigen, om hem maar te stillen. Er zit geen kracht in. Het zou hem doden. Ziet u? Die cafeïne die erin zit, en dat spul, een beetje zoetheid zodat hij het doorslikt, zo krijgt hij cafeïne binnen.

263 Wij zijn dat soort spul beu. Ga terug! U bent arenden; terug naar het Woord van God! Wees flink; niets kan uw gevoelens kwetsen—dan bent u vrij van alle laster van de mensen. Wat iemand ook over u zegt, dat brengt alleen maar meer liefde voort. Amen. En levendmakende kracht! Opgenomen—in de hemelse gewesten—een arend die hoger dan de kippen is gevlogen, hoog daarboven in de hemelse gewesten in Christus Jezus! O!

Het was op Filippus. Dat hem levend maakte—hem wegvoerde.

264 Laten we nog iemand nemen. Er was een man die Henoeh heette. Nu, hij had ongeveer 500 jaar lang met elk Woord van God gewandeld. Hij had een getuigenis van: “Ik heb niet één keer Zijn Woord gefaald.” Hij raakte zo vol van de levendmakende kracht dat, toen de dynamiek hem trof, op die mechaniek, hij niet eens hoefde te sterven; hij ging gewoon op naar Huis. Begon gewoon te wandelen. Hij was zo... Zoals Filippus—hij werd zo vol levendmakende kracht dat in plaats van naar Gaza te gaan en naar een andere plaats te gaan, waar ze hem in de bovenlanden vonden, daar. In plaats van die kant op, ging hij gewoon, o... zei:

“Ik ben toch een oude man. Ik heb gewoon zoveel levendmakende kracht—ik ga gewoon uit de aarde stappen.”

²⁶⁵ Dat is dezelfde levendmakende kracht die wij nú hebben. Ziet u—het zal uw sterfelijke lichamen levend maken. Is dat niet zo? Het zijn de levendmakende krachten.

²⁶⁶ Henoch, met die volmaakte getuigenis, dat: “Alles wat God mij vertelde te doen, heb ik gedaan. Alles wat ik zag dat Hij mij zei te doen, heb ik gedaan.” En hij werd zo vol dynamiek, of—of mechaniek, dat toen de levendmakende kracht hem trof, op de mechaniek, het hem gewoon omhoog tilde. Hij wandelde van de aarde weg, de hemel in.

²⁶⁷ Nu—nu, let op: op Elia. Nadat. . . Kijk: Elia, die grote profeet. . . man in zijn dag. Pardon. Broeder en zuster, in die dag was hij tekeergegaan tegen die vrouwen met opgeschilderde gezichten, die Izebels en Achabs. En hield stand totdat. . . En niemand, leek het, stond aan zijn kant. En hij berispte en verscheurde en stond daar, en God had voor hem gezorgd en hem op elke plaats geholpen. Weet u, de oude man raakte op een dag vermoeid. Hij zei: “Ik word oud; ik kan dus gewoon niet verder.” Hij naderde geloof ik de negentig—heel oud en hij liep daar rond—en hij was zo vol levendmakende kracht. En weet u wat? Hij keek over de Jordaan.

O God, ik kan bijna de andere kant zien, u niet?

²⁶⁸ Zo vol levendmakende kracht, totdat hij daar een strijdswagen zag staan, enkele vurige paarden en een vurige strijdswagen, daar ergens aan een boom vastgebonden. Hij stak gewoon de rivier over en ging naar Huis, zonder zelfs maar te sterven. De levendmakende kracht stuurde. . . deed een strijdswagen uit de hemel neerdalen om hem op te voeren. Hij trok zelfs zijn mantel uit en wierp hem terug voor Elia. Dat is juist.

²⁶⁹ Nu: toen heeft die man die mantel opgepakt—weer een beeld van de gemeente, ziet u—pakte die mantel op. Nu, hij deed tweemaal zoveel wonderen—wat een beeld is van Christus en de gemeente. Ziet u?—Elia deed er vier; hij deed er acht. Ziet u; nu, hij was. . . hij had dubbel de kracht, omdat hij erom gevraagd had. “Grotere dingen dan deze, die Ik doe, zult gij doen.” Ziet u? Maar hij was zo vol levendmakende kracht, en alles, dat hij het dubbele deed van wat Elisa deed—meer dan hij deed. En let op: hij leefde verder tot ongeveer tachtig of negentig jaar oud, hij werd oud, en hij—hij stierf. Hij stierf en ze—ze droegen hem weg en begroeven hem.

²⁷⁰ Weet u, wel die levendmakende kracht verliet hem niet. Vele, vele jaren daarna, toen het vlees helemaal van zijn beenderen was verrot, lag hij in een graf. En op een dag droegen ze een dode man, en ze zagen de vijand, en ze gooiden deze man zomaar bovenop

de beenderen van Elisa. Er was zoveel levendmakende kracht in die beenderen dat de man weer opsprong en tot leven kwam. O!

²⁷¹ “Het zal uw sterfelijk lichaam levend maken.” Hoewel hij dood en verrot in het graf lag, rustte nog die levendmakende kracht op dat stof. Halleluja! Hm! “Hij die Christus uit de doden heeft opgewekt, zal ook uw sterfelijk lichaam levend maken.” De Elia destijds, Elisa en Elia . . .

²⁷² Bedenk: die dode man, die profeet, vol van die levendmakende kracht, die in het graf lag en verrot was; er was zoveel levendmakende kracht dat toen ze een dode man op hem wierpen, hij tot leven kwam. Hij kon nog steeds de zieken de handen opleggen, nietwaar? Amen. Daar hebt u het.

²⁷³ En bedenk: wij zijn vlees van Zijn vlees, Jezus Christus. “Wij zijn vlees van Zijn vlees en been van Zijn gebeente.” O, er is geen ontkomen aan. Wij zullen gaan opstaan, dat is alles. U zal gaan opstaan, dat is alles.

²⁷⁴ Pasen betekent meer dan alleen een traditie. Het is ook nú, want onze lichamen zijn levend gemaakt met Hem en we zitten in hemelse gewesten.

²⁷⁵ En dit lichaam mag misschien vergaan in de zee, het mag misschien vergaan in de grond, er blijft misschien geen lepel as over; maar het zal tevoorschijn komen. Want de Geest die mijn Here deed opstaan uit de dood, heeft dit sterfelijke lichaam levend gemaakt. Het heeft uw sterfelijk lichaam levend gemaakt. En wij zijn de begunstigden van Zijn opstanding—Zijn polis van eeuwig leven waar ik zoveel over spreek, weet u. Geen wonder dat Hij zei: “Vrees niet.” Hij zou het weten.

²⁷⁶ Want zoals Paulus zei: “Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? Ik ben vol levendmakende kracht. Dank zij God, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus.” Ja meneer! Levendmakende kracht. O, tjonge!

²⁷⁷ Hij leeft voor immermeer: “Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.” Hebreeën 13:8. Let op: Messias—de Gezalfde; zo is Zijn bruid de Messia-ette, ziet u—de Gezalfde.

²⁷⁸ Merk op: de dood houdt Gods levendmakende kracht niet tegen. De dood kan het niet tegenhouden. Wanneer u het hebt, is het eeuwig. Er is niets wat het gaat tegenhouden. Je kunt het niet bedwingen; je kunt—je kunt er niets tegen doen. Je leeft je leven tot het einde—dat houdt het nog steeds niet tegen; evengoed als wat het was.

²⁷⁹ Merk op: Mozes was vol van die levendmakende kracht. Nietwaar? Hij was een profeet tot wie het Woord kwam. Hij was deel van het Woord. Hij was het Woord van die dag. Klopt dat? En nadat hij 800 jaar dood was, op de berg der verheerlijking: daar stond hij met Elia. Is dat juist? De levendmakende kracht—de dood neemt dat nooit weg. Nee, nee. “Ik zal het weer opwekken.”

De engelen kwamen en begroeven hem daar in een vallei. Hij was verrot en vergaan, zijn beenderen waren verteerd, en al het andere, maar de levendmakende kracht was er nog steeds. Het maakte hem levend en deed hem opstaan. En daar stond hij. Let op.

²⁸⁰ U zegt: “Is dat juist, broeder Branham, na 800 jaar?” O, tjonge!

²⁸¹ Als u in Mattheüs zou lezen—ik heb hier een Schriftgedeelte, Mattheüs 27:51. U kunt het opschrijven. Toen al diegenen destijds, die geloofden dat Hij zou komen... De Bijbel zei hier, nadat Hij gekomen was... zij sliepen in de aarde. Levendmakende kracht was op hen, en zij waren een deel van Hem—die heiligen. Ze waren een deel van Hem, omdat ze in Hem hadden geloofd.

²⁸² Potentieel hadden ze dat leven, door het offer van een schaap—een verzoening— waarbij nooit de geest van een schaap over op de mens kon worden gebracht. Wat dan nu met de Geest van de Man, God Zelf, op u, ziet u—hoeveel meer levendmakende kracht hebben wij! Maar door de verzoening voor de zonde werd een lam geofferd, als beeld. Wat wij hebben is niet het beeld; het is het tegenbeeld. Waarvoor zijn wij dan nog bevreesd? En die mensen, die slechts een beeld hadden dat naar Zijn opstanding verwees, en daarmee het graf ingingen. . .

²⁸³ Zoals Job destijds met zijn geweldige strijd; tjonge—alles dat van hem werd weggenomen! De duivel zei: “Laat mij hem hebben. Ik zal maken dat hij U in Uw aangezicht vervloekt.” En dan ging hij tekeer.

²⁸⁴ Zei: “Neem hem niet het leven!” En hij heeft. . . nam hem alles af, op zijn leven na.

²⁸⁵ En zijn vrouw keerde zich zelfs tegen hem. Zei dat haar adem vreemd voor hem was geworden. Met andere woorden: zij—zij wilde niets met hem te maken hebben. Ze scheen hem niet meer lief te hebben—duwde hem gewoon weg. “Job, je bent ellendig! Waarom vervloek je God niet en sterf je niet?”

Zei: “Jij spreekt als een dwaze vrouw.” O, tjonge!

²⁸⁶ Ziet u, hij hield vast aan wat hij had. Hij was een profeet. Hij zei: “Ik ben geen zondaar. Ik heb het voorziene offer gebracht.” Amen. Hij wist waar hij stond. Hij stond op het Woord. Ongeacht wat de anderen zeiden, hij stond daar precies bij het Woord. En toen, dat grote, vreselijke uur. . . Zei: “Jij spreekt als een dwaze vrouw.” Hij zei: “De Here heeft gegeven, en de Here heeft genomen; wel, gezegend zij de Naam des Heren!” Zei: “Ik ben zonder iets in deze wereld gekomen. Ik kwam hier naakt; ik zal op dezelfde wijze haar verlaten. Gezegend zij de Naam des Heren!” Zat daar, onder de zweren—zijn kinderen dood—hij was in diepe armoede en al zijn vrienden hadden zich tegen hem gekeerd, zijn kerkgenoten, iedereen, en krabde zich met een. . . En wat een

ellendig wrak! Niemand van u heeft dat ooit meegemaakt. En nog hield hij vast aan dat Woord.

²⁸⁷ Hij was een arend. O, tjonge! U kunt die versluiering niet de hele tijd over zijn ogen houden. Nee, nee. Ineens, toen hij op dat Woord stond—wat gebeurde er? De hemel week terug, de donderslagen begonnen te bulderen, de bliksem begon te flitsen, en Job keek omhoog en zag het visioen, zei: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft. In de laatste dagen zal Hij op deze aarde staan. En hoewel, nadat de huidwormen dit lichaam afgebroken zullen hebben, beenderen en alles, zal die levendmakende kracht daar zijn. Ik ga zelf God zien, die ik zelf zal zien. Die mijn ogen zullen aanschouwen, en geen ander.” Is dat juist? “Hoewel mijn nieren in mij verteerd zijn, hoewel nadat de huidwormen, die nu in mijn lichaam zijn, het afgebroken zullen hebben.”

²⁸⁸ Weet u, de huidwormen komen niet naar u toe. Die worm is reeds in u, uw eigen huidwormen. Is dat u ooit opgevallen? Doen u in een kist en maken die luchtdicht; de beestjes zullen u evengoed opeten, omdat ze in u zijn. U bent gewoon een hoop beestjes om mee te beginnen, aan de binnenkant.

²⁸⁹ “Hoewel de huidwormen, mijn huidwormen, mij vernietigen, mijn vlees, toch zal ik in mijn vlees God aanschouwen.”

²⁹⁰ En op die opstandingsmorgen! Glorie! Halleluja! Mattheüs, deze grote schrijver, 27:51, zei: “Nadat Hij was opgestaan uit de dood, dat de heiligen van het Oude Testament, velen van hen die slapen in het stof der aarde, opstonden uit het graf, en de stad binnengingen en aan velen verschenen.” Die levendmakende kracht—nog steeds op de beenderen van Elia, terwijl er geen beenderen meer waren—nog steeds op Job, terwijl er geen lepel stof meer over was van zijn lichaam. Maar de levendmakende kracht was er nog steeds.

²⁹¹ “En als deze Geest die Jezus uit de dood heeft opgewekt, in u woont, zal Hij ook uw sterfelijk lichaam levend maken.” Let op—snel nu.

²⁹² U zegt: “O, ik wou dat ik destijds geleefd had. . .” U leeft in een betere tijd. Nu, als jullie allen. . .

²⁹³ Ik zie u wat Schriftgedeelten opschrijven. Goed, schrijf dan I Thessalonicenzen 4:16 op. Let op, hoe prachtig, ziet u. In de. . . “De heiligen, zij die in Christus ontslapen zijn, zal God met Hem brengen,” ziet u, heiligen in het graf, die rusten, zoals Elia; sommigen zoals Elisa, ziet u: sommigen van hen zullen levend gemaakt worden, sommigen zullen opgenomen worden, sommigen zullen in het graf zijn. Zij zullen met Hem meegaan. “De bazuin van God zal klinken, en de doden in Christus zullen eerst opstaan. En wij die leven en overblijven, zullen samen met hen weggevoerd worden om de Here tegemoet te gaan in de lucht.” De levendmakende kracht op de levenden; de levendmakende kracht op de doden. Ziet u?

294 Diezelfde levendmakende kracht van God die aanwezig is in deze beide profeten. Kijk, hun namen zijn bijna hetzelfde: *Elisa*, *Elia*. Ziet u de bruid en de Bruidegom? Een van hen is *mijnheer Jezus* en de andere is *mevrouw Jezus*. Ziet u, bijna hetzelfde, gewoon—gewoon tussen de—de hij en zij. Ziet u?

295 Elia . . . en kijk hoe het hier wordt voorgesteld. Nu, Elisa Word opgenomen in de opname—vertegenwoordigt de gemeente; goed: Elia. En Elisa rustte tot de opstanding. Ziet u? Het is net als een vogel die twee vleugels nodig heeft om zich in evenwicht te houden. Ziet u? De gemeente werd daar in die twee profeten vertegenwoordigd. “Want wij die in leven zijn en overblijven tot het komen van de Here, zullen hen die ontslapen zijn niet verhinderen; want de bazuin van God zal klinken,” beide vleugels zullen samenkomen, en wij zullen wegvliegen—halleluja—wegvliegen. Want (hoe?) in de levenden of doden: die levendmakende kracht leeft nog steeds.

296 Let op. Onthoud—onthoud nu: levend gemaakt om te zien wat deze dingen zijn. Let op de levendmakende kracht van deze dag. Bedenk: wij zijn levend gemaakt. Niet lang geleden, als hulp. . .

297 En ik—ik denk—onze Here zei, en ook Paulus: “Wat de Vader mij toonde: ik heb niets achtergehouden. Ik zeg het u.” En in deze laatste dagen, wanneer wij zijn levendmakende kracht op ons hebben gezien. . . Hij gaf ons zelfs levendmakende kracht zodat wij de zieken zien genezen. We hebben de levendmakende kracht onder ons zien werken, zoals die toen bij hen was, in de vroegere dagen, ziet u— hebben het terug zien brengen door visioenen en de doden zien opwekken—het de zieken gezond zien maken.

298 Onlangs vertelde ik iemand. . . de kleine Donavon Weerts hier—ik denk dat jullie hem allen kennen. Ik was met hem op jacht. Arme kleine kerel. . . Hij is een aardige jonge kerel. Hij komt hier naar de kerk. Hij is een hele goede vriend van mij. En hij . . . Hij zei: “Ik wilde u niet lastigvallen.”

299 Ik keek, en zijn oor stond helemaal binnenstebuiten. En ik zei: “Hoe gaat het met je, Donavon?” Pakte hem gewoon zo bij de hand—en een kankergezwell. Ik zei: “Donavon, wat is er met je oor aan de hand?”

300 Hij zei: “Ik weet het niet, broeder Branham. Ongeveer zes, zeven maanden, en het wordt maar steeds. . . .”

Ik zei: “Waarom heb je er niets over gezegd?”

301 Zei: “Ik—ik wilde u niet lastigvallen, broeder Branham.”

Ik zei: “Weet je wat het is?”

Hij zei: “Ik heb wel een idee.”

302 Ik legde gewoon mijn hand op hem—zei nooit een woord. Twee dagen daarna was er niet eens een litteken. Wat is het? De levendmakende kracht, ziet u: het zal uw sterfelijk lichaam levend maken. Zijn oor zou weggevreten worden, zijn hersenen

zouden eraan gegaan zijn, ziet u—hij zou gestorven zijn. Maar: de levendmakende kracht! Ziet u?

³⁰³ En op een dag, toen ik zelf bedrukt was, over . . . Ik zei: “Als je . . . Jongen, je kunt maar beter beginnen—je bent vijftig jaar oud. Je . . . als je nog iets gaat doen voor de Here, kan je maar beter opschieten en het doen. Je wordt oud.” Ziet u? En daar, die morgen, kwam de levendmakende kracht; en Hij liet me voorbij het gordijn kijken, en ik zag jullie allen daar. Mm-hm. Ziet u? Hij zei: “Allen die je ooit hebt liefgehad en allen die je liefhadden, die zijn je gegeven.” Ziet u? Ik zag ze daar allemaal zo. Wat was het? Levendmakende kracht.

³⁰⁴ Johannes de Openbaarder was zo vol levendmakende kracht, dat hij opstond en het einde van het begin zag.

³⁰⁵ Jesaja was vol levendmakende kracht en stond op en zag het millennium en alles.

³⁰⁶ Levendmakende kracht! “En als de Geest die Christus uit de dood opgewekt heeft, in u woont, zal Hij uw sterf- . . . lichaam . . . uw sterfelijk lichaam levend maken.” Bedenk: de levendmakende kracht!

³⁰⁷ Kijk wat we hebben gezien in deze dag. De levendmakende kracht is tot ons gekomen om de zeven zegels te openen. Wat was dat? De intelligentie van een man? Nee, de levendmakende kracht van God. Ziet u, de levendmakende kracht van God voorzegde dat dit zou plaatsvinden. Ziet u, de levendmakende kracht van God liet de wereld ervan getuigen dat het de waarheid is. De Engel des Heren, van Wie ik u vertelde, was er in een Vuurkolom; levendmakende kracht, liet de wereld getuigen dat het de waarheid is. En daarin . . . zij wisten niet wat het was, en wij wisten het: kijk gewoon zo en het is onze Here daarboven, ziet u.

³⁰⁸ Hij is Degene die deze zegels opende. Hij is die zegels, want het hele Woord van God is Christus; en Christus is de zegels die geopend werden. Wat is dan het openen van de zegels? Het openbaren van Christus.

³⁰⁹ En diezelfde zeven engelen, die de zeven gemeenten vertegenwoordigden, geheel voltooid—en wij konden het niet eens zien. Zij hebben . . . zij namen de foto, niet wij. En daar staat Hij: de opperste Rechter, tonend dat Hij Alpha en Omega is, het begin en het einde. Wat een identificatie! Levendmakende kracht deed dat voor ons.

³¹⁰ Levendmakende kracht laat ons Zijn komst zien. Levendmakende kracht rukt ons weg van dood naar leven. Levendmakende kracht geeft onderscheiding; om te weten wat er met u aan de hand is en wat te doen; wat u hebt gedaan en wat u niet had moeten doen; en wat u had moeten doen en wat u zult zijn. Levendmakende kracht—al deze dingen!

311 Onze Here Jezus was zo vol levendmakende kracht—Hij was het allemaal bij elkaar. Hij was zo vol levendmakende kracht, dat Hij dit zei: “Vernietigt u dit lichaam en Ik zal het in drie dagen opwekken.” Over vertrouwen in levendmakende kracht gesproken! “Vernietig dit lichaam, en Ik zal. . . deze tempel, en Ik zal hem in drie dagen oprichten.”

312 Waarom; waarom zei Hij dat? Hij wist dat het van Hem geschreven stond, ziet u, dat het van Hem geschreven stond in het Woord van God, wat niet kon falen. Het Woord zei: “Ik zal niet toelaten dat Mijn Heilige verderving ziet, noch zal Ik Zijn ziel in de hel laten.” En Hij wist dat die levendmakende kracht Hem zou doen opstaan, dat er niet één cel zou bederven.

313 Hij zei: “Vernietigt u deze tempel en Ik zal hem in drie dagen weer terugbrengen.”

314 Waarom? Het was profetie, het Woord van God. En profetie, als het het ware Woord van God is, kan niet falen. En dezelfde profetie en hetzelfde Woord van God dat zei dat Hij Hem zou opwekken, zegt dat wij reeds met Hem zijn opgestaan. Geen wonder dat Hij zei: “Vrees niet.” En er staat geschreven dat “de Geest die nu. . . in Hem was, nu in ons, ook ons sterfelijk lichaam levend maakt.” Vrees niet, vriend, de Z-o-o-n is opgekomen. De Zoon is opgekomen. Nee. . .

315 Nu: kijk naar de verheerlijking. Wij allen waren daar vertegenwoordigd. Daar waren de levende heiligen, die opgenomen waren; daar was Elia, die daar stond; en daar stond Mozes, de gestorven heiligen. . . Ook, beiden hadden levendmakende kracht. Of de ene stierf en de andere niet, ze zijn daar allen.

316 Let op—o, kijk wat we nu in deze laatste dagen zien. Hetzelfde als wat Hij beloofde, Johannes 14:12. Nu, kijk. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] Zeker.

Mensen zeggen: “Beweert u kracht te hebben?” Nee, nee, nee.

317 Wij zijn net als zij op de berg der verheerlijking, ziet u. Zeker, wij beweren geen kracht te hebben. Maar wij, zoals—zoals zij waren. . . Op de berg der verheerlijking. . . zij zeiden niet. . . Mozes zei niet: “Zie wie ik ben,” en de discipelen zeiden niet: “Zie wie ik ben; zie wie ik ben.” Weet u wat er gebeurde? Let op: ze zagen Jezus verheerlijkt. Dat is alles wat zij vertegenwoordigd wilden zien: Jezus verheerlijkt.

318 En zo is het vandaag. Wij proberen niet de een of andere grote persoon te zijn. Het maakt ons niet uit wat de mensen over ons zeggen. Onze naam is niets; het is Zijn naam. Ons leven is niets; het is Zijn leven. Het is Zijn kracht, niet onze kracht. En er is maar één ding waar wij van houden: dat is Hem verheerlijkt te zien. En hoe kan dat zijn? Wanneer Hij in ons verheerlijkt is, door Zijn opstanding die in ons is. We zien Hem opnieuw vertegenwoordigd zoals Hij was, nu vandaag.

³¹⁹ Begreep u dat? Ziet u, ons verlangen is niet om verheerlijkt te worden. Ons verlangen is niet een of andere grote naam. Ons verlangen is niet om een of andere kerk te verheffen, of meer in de zondagsschool te krijgen, of te proberen ze binnen te dwingen, een picknick aan te bieden of sterren, speldjes uit te geven of iets dergelijks. Dat is ons verlangen niet. Ons verlangen is Hem verheerlijkt te zien. Verheerlijkt (hoe?)—niet met eigenwaan; maar in ons, onze levens, te bewijzen dat Hij levend is en in ons leeft.

³²⁰ Als ik mezelf uit de weg kan krijgen, zodat aan William Branham niet eens gedacht wordt, en aan u niet eens gedacht wordt, totdat we Jezus onder ons verheerlijkt kunnen zien. Hem zien, dat is ons verlangen. Dat is de levend- . . . geeft ons de levendmakende kracht. En het geeft ons vreugde om te weten dat wij met Hem zijn, zowel vlees als gebeente van Hem, de bruid van Hem zijnde; en dezelfde betuigde methodes van Hem te zien, die in ons bewijzen dat Hij nu opgestaan is uit de dood. Ziet u?

³²¹ Geen wonder dat Hij zei: “Vrees niet!” Want: nú—let op: wij zijn door Hem verlost, en nu opgestaan met Hem. Dat is wat Pasen voor de mensen betekent: “Opgestaan met Hem”! Let op! Nu hebben wij Zijn Geest in ons, het eigendomsaktebewijsschrift, volledig betaald.

³²² Nee, u zegt niet: “Wel, ik hoop dat ik het zal halen.” U hebt het al gehaald. Niet: “Ik *zal* het halen.” Ik heb het al gehaald. Ik heb het nooit gehaald. Hij haalde het voor mij. Ziet u? Niet ik; Hij! “Wel, broeder Branham, ze zeggen . . .” Het maakt mij niet uit wat ze zeggen. Daar haalde Hij het voor mij. Dat is alles wat ik wil—waar ik om geef.

³²³ Ik—ik wil Hem gewoon gemanifesteerd zien. Hoe kunt u dat doen—Hem naar beneden roepen? Nee. Hij is in u. Ziet u, Hij is in u. “Wel, dan, Here, als ik mezelf maar uit de weg kan krijgen, kunt U Zich manifesteren. Mezelf . . . Hoe kunt U dat doen? Omdat U het zo beschikte. ‘Allen die de Vader Mij heeft gegeven, zullen komen.’” Let op. Glorie!

³²⁴ Met al dat bewijsmateriaal dat verzameld is—vandaag nu bij ons—o, ik denk aan dat liedje:

Op die opstandingsmorgen,
Wanneer de ketenen van de dood verbroken
zullen worden,
Zullen wij opstaan, (Halleluja!) zullen wij
opstaan.

³²⁵ Gelooft u dat? Wij zullen opstaan! In Hem worden wij deel van Hem, het Pasen, het geopenbaarde geheim van God zoals het toen was, van leven na de dood. Wij zijn nu levend, die eens dood waren in zonde en overtredingen. Het ware Paaszegel heeft de dood om mij heen weggebroken en ik leef. Het Paaszegel, in het begin, verbrak het zegel, het Romeinse zegel, het Paaszegel,

waarmee Hij verzegeld was. En dat mensen, als ze stierven, er niet meer waren; maar Hij verbrak het zegel en openbaarde het geheim. En nu heeft God door Zijn Heilige Geest het zegel om onze levens verbroken en Christus wordt geopenbaard doordat Hij in ons leeft; want nu zijn wij levend gemaakt met Hem. O, bladzij na bladzij!

Wij zullen opstaan, (Halleluja!)
 Wij zullen opstaan! (Amen!)
 Op die opstandingsmorgen,
 Wanneer de tralies van de dood verbroken
 worden,
 Zullen wij opstaan, (Halleluja!) zullen wij
 opstaan.

³²⁶ O, bent u niet blij! Ik ben zo blij! Ver weg daarginds, in een kleine oude kolenschuur op een ochtend, werden de zegels verbroken, en ik stond met Hem op als een nieuw schepsel. Zijn levendmakende kracht; de Zoon is opgestaan.

³²⁷ Niet lang geleden werd mij een klein verhaal verteld over een—een visser. Er kwam een man die een oude visser inhuurde om hem uit vissen te nemen aan de westkust. Ze gingen die morgen de zee op.

³²⁸ En als iemand van u daar ooit wel eens op zalm heeft gevestigd, wel, dan weet u wat daar plaatsvindt; het wordt daar vreselijk mistig. Ik zag mijn jonge broeder Eddie Byskal daarginds, een zendeling daar onder de indianen. En wij visten zelf aan die kusten.

³²⁹ Dus deze visser was een beetje onervaren, weet u. Hij ging vissen, en ze dreven weg. Ze wachtten tot het daglicht zou komen, weet u. En ze—en ze konden de misthoorn niet meer horen en deze visser werd helemaal opgewonden, zei: “Zeg, we drijven af naar zee! Hé!” Raakte helemaal opgewonden.

³³⁰ Hij zei: “Ga zitten, zoon. Ga zitten.” De oude visser bleef rustig, weet u. Hij wist waar hij het over had. Zei: “Wacht maar tot de zon opkomt, dan kunnen we zien waar we zijn.”

U zegt: “Moet ik Methodist zijn? Baptist? Pinkstermens?”

³³¹ Wacht maar. De Zoon komt op—dan zullen we zien waar we zijn. Hij is het Woord. Wacht totdat u ziet dat het Woord wordt gemanifesteerd, schijnend over het Zaad—de Wuifschooft—dan zullen we zien waar we zijn. Hebt u Hem lief?

³³² Sorry dat ik u zo lang heb gehouden. Hoevelen van u zullen hier blijven tot vanavond? Hum, kom dan gewoon vanavond weer terug, ziet u. Rond zeven uur? Had u iemand anders? [Broeder Neville zegt: “Nee.”—Red.]

Laten we onze hoofden buigen.

³³³ Is er iemand hier, of velen, die deze levendmakende kracht niet in zich hebben? De Zoon heeft Zijn licht laten schijnen, en u

hebt in deze tabernakel gezeten, u hebt naar banden geluisterd, en toch heeft de Geest u nooit levend gemaakt zodat u het Woord van God kon volgen, zodat u vrouwen en u mannen elk Woord konden gehoorzamen dat Hij geschreven heeft! O, dat is een gevaarlijke zaak. Wat als u een dood zaad zou zijn—geen leven in u! Maar er is iets in u dat u zegt: “Ik—ik wil vanmorgen opstaan. Ik wil opstaan uit de toestand waarin ik me bevind. Ik wil niet slechts een dood zaad zijn, overgelaten aan vuil en drijfhout. Ik wil opstaan.”

³³⁴ Wilt u uw hand opsteken, zeggen: “Bid voor mij, broeder”? God zegene u. God zegene u. O, kijk naar de handen; het is onmogelijk om een altaaroproep te doen. Wat wij een altaaroproep noemen—mensen die rond het altaar komen. Ik ben er toch al niet zo’n voorstander van. Dat werd gewoon aan de gemeente toegevoegd in de dagen van de Methodistenopwekking. Ziet u?

³³⁵ De Bijbel zei: “Zovelen als er geloofden,” ziet u, “werden gedoopt.” Er is hier een bad vol water, gereed voor elke kandidaat die bereid is om aan zichzelf te sterven.

³³⁶ Nu, u zou vele keren begraven mogen zijn in de naam van de Here Jezus, maar totdat dat zaad leven is, ziet u, zal het dat niet levend maken. Nee, nee, nee! Waterdoop is als de dauw die uit de hemel viel; het kan op het zaad vallen—maar is daar geen leven, kan het niet leven.

³³⁷ Maar als die ware doop van wateren van sterven, aan uzelf, en u gereed bent om te sterven aan alles wat u ooit geleerd is door geloofsbelijdenissen en denominaties, wat in strijd is met het Woord, en u zult wandelen als een zoon of een dochter van God, en u het meent in uw hart: kijk dan wat die waterdoop vanmorgen met u zal doen. “Bekeert u, een ieder van u, en worde gedoopt in de naam van Jezus Christus, voor de vergeving van uw fouten, uw zonden, en u zult de Schoof ontvangen, de Wuifschoof; u zult de dynamiek ontvangen, de Heilige Geest. Want de belofte is aan u en allen. Aan alle generaties zal het zijn.”

³³⁸ Vader God, ik—ik heb lang gesproken, en ik heb veel van de tijd van de mensen genomen, maar Here God, er is geen stoppen aan. Het lijkt gewoon alsof je gewoon moet stoppen en weg moet lopen en rusten moet en weer terug moet komen. We leven in een stervende wereld, onder stervende mensen; met een boodschap van leven—en met een bewijs van de opstanding. Lieve God, we zullen maar één keer sterfelijk zijn, en wat zal het zijn als we deze gelegenheid aan ons voorbij laten gaan?

³³⁹ Onze harten branden; onze zielen zijn ontroerd; dezen die binnengekomen zijn. En velen hier die deze boodschap vanmorgen horen. Ja, twee- of driehonderd hebben hun hand opgestoken. Ze willen geloven, Here. O, zeker is dat zaad toch niet dood, Here. Hoe zouden ze anders hun handen zo op kunnen

steken? Er is iets. O God, het is dat oude ik, het is die vrouw van Job, die daar staat en zegt: "O!" Maar Here, laat die Job, die gelovige, die vanmorgen binnenliep, volledig sterven en hier begraven worden, in dit doopwater.

³⁴⁰ De dauwdruppels die uit de hemel komen, het Woord van God, dat zegt dat het elke zonde weg zal wassen en die zal vergeven! U bent gedoopt in de naam van Jezus Christus, waarvoor? De vergeving van uw zonde—zonden vergeven in de naam van Jezus Christus.

³⁴¹ Moge dan, Vader, mogen ze, als ze ziek zijn, mogen ze er gezond uitlopen. Mogen ze, als ze kreupel zijn, mogen ze naar buiten wandelen onder de kracht van de Heilige Geest. Als ze zondaars zijn geweest, mogen ze er gewassen en rein uitlopen. En de mechaniek, door erin te gaan, de dynamiek van boven komen, de Heilige Geest, en ze wegvoeren, Here. Maak hun sterfelijk lichaam levend, dan zullen wij echte nieuwe tongen horen, krachten van God, onnoemelijke liefde, genade om te sterven, en genade om te leven; en een opgestane Christus, een lichaam, een bruid, die Hem op aarde vertegenwoordigt.

³⁴² Vader, zij zijn van U. Zij staken hun handen op. Ik heb het Woord gepredikt. Nu, Vader, ontvang ze, bid ik; in Jezus Christus' naam vraag ik het. Amen.

³⁴³ Hebt u Hem lief? Is Hij niet wonderbaar? Bent u tevreden gesteld dat u een deel bent van die Paasopstanding, dat u met Hem bent opgestaan? Steek uw hand op. Dat u erbij inbegrepen bent.

³⁴⁴ "Mijn kleine kinderen," zoals Paulus zou hebben gezegd. Niet dat ik probeer hem na te bootsen, maar de liefde; ik heb u lief. Ik worstel mij door de wegen en al het andere om hier te komen, om met u te kunnen spreken. Kom uit de woestijn, over de sneeuwbanken, enzovoort, om hier te komen. We vliegen in vliegtuigen. U rijdt het hele land door, zodat we samen kunnen komen. We hebben elkaar lief.

³⁴⁵ Wij zijn een deel van elkaar. Laat Satan u nooit iets anders vertellen. Door deel van elkaar te zijn, zijn we deel van Hem. En we zijn medeburgers van het Koninkrijk, en verheugen ons samen in deze zegeningen van de opstanding.

³⁴⁶ En nú, ziet u, nú bent u reeds opgestaan. Toen God Hem opwekte, wekte Hij u op. De Zoon is nu net op u, en nu groeit u in een bloeiend leven zoals Hij was, om opgestaan te zijn—volledig—in die laatste dag. Uw potentieel bezit u nu. Hoe weet u het? Uw ziel is veranderd, nietwaar? Uw lichaam kwam er in gehoorzaamheid aan, nietwaar? In gehoorzaamheid aan (wat, een kerk?) het Woord, wat het leven is; dan bent u nú opgestaan uit de dood. Het is Pasen met Jezus en ik. Het is Pasen met u en Jezus. En het is Pasen met u, ik en Jezus. We zijn allemaal. . . Of Jezus, u en ik—we zijn allemaal samen opgestaan.

³⁴⁷ En we zullen opstaan op de laatste dag, ook al verlaat onze geest ons lichaam, ook al vergaan de lichamen, al mogen ze naar het stof gaan, al mogen ze verbrand worden, al mogen ze op de bodem van de zee liggen. De Bijbel zegt: “Een engel goot het zijne uit op de zee en alles wat stierf was omhooggekomen.” Er is niets wat ons kan verbergen of scheiden van die God die we zo liefhebben, die ons samen heeft doen opstaan.

³⁴⁸ God zegene u. Ik heb u hier een lange tijd gehouden. Als die mensen nog steeds aan de telefoon zijn, hebben ze zeker (voor 50 cent per minuut), hebben ze vanmorgen flink betaald. Maar ik kon gewoon op dat uur niet stoppen; ik moest gewoon doorgaan.

³⁴⁹ Nu, zo de Here wil, zal ik vanavond terug zijn om weer met u te spreken. En als ik het niet kan, dan weet u allemaal. . . Ik neem aan dat wij niet nog op . . . of niet . . . Dat we niet meer aan de telefoon zijn? Niet meer aan de telefoon.

³⁵⁰ Jullie weten allemaal waar ik heen ga, nietwaar? Afrika! Ik heb een lange tijd verzocht; al jaren probeer ik terug te gaan. Nu, een visioen. . . de Geest van de Here heeft de weg bereid. Ze zeiden toen die arme inboorlingen het hoorden, dat ik de vorige keer niet was gekomen toen ik daar was, dat ze dag en nacht op de grond lagen en jammerden en huilden en zeiden: “Here, wat hebben we gedaan?” Duizenden van hen. Die mensen geloven niet eens dat ze een ziel hebben. Ziet u? En ze huilden en ze jammerden, en ze huilden.

³⁵¹ Stuur alstublieft geen bericht van tevoren. Alstublieft niet. Ziet u, als dat visum daar terecht zou komen onder de predikers, zouden ze me meteen tegenhouden. Ik moet als jager binnengaan. Ik ga naar de koningin die er zeventien volle treinen bracht en naar de samenkomst kwam. Ik mag op haar grondgebied jagen. En ik ga binnen. . . mijn paspoort en alles zegt als jager, geen religieuze dienst.

³⁵² Dan zal er één broeder op me afkomen en zeggen: “Waarom houd je geen kleine samenkomst voor ons?” De stadions zijn al gehoord. Ze weten het niet eens. Ziet u? O glorie!

³⁵³ Bid dat de wil van God niet gehinderd zal worden. Dat mijn ziel dat om Afrika heeft gehuild sinds ik ben weggegaan—moge ik in staat zijn weer terug te keren, en u dan berichten over een geweldige samenkomst. Ik zal u waarschijnlijk niet meer zien vanaf vandaag totdat ik terugkom. We vertrekken nu over slechts een paar dagen, op 10 mei. Wilt u voor mij bidden?

³⁵⁴ Bedenk: je weet pas wat problemen zijn als je daar aankomt; toverdokters aan alle kanten, en de duivel. . . en denk niet dat ze niet weten wat te doen. Ziet u? En je kunt maar beter weten waar je het over hebt wanneer je voor ze staat. “Maar ik weet in Wie ik geloofd heb, en ik ben ervan overtuigd dat Hij machtig is om datgene wat ik aan Hem heb toevertrouwd, te bewaren tot die dag.”

Nu, er liggen hier wat gebedsdoeken.

³⁵⁵ Dierbare God, als deze boodschap vanmorgen, over de opstanding—en ik hier sta, Here, en door het Woord bewijs dat die levendmakende kracht in het gelovige kind is. Daarom, door te geloven, in geloof, dat die levendmakende kracht mijn leven heeft veranderd. En deze mensen geloven, Here; en het heeft hun levens veranderd. En we bidden voor elkaar.

³⁵⁶ Ik leg mijn handen op deze zakdoeken, zodat . . . Moge God, die Jezus Christus levend maakte en Hem uit de dood opwekte, en die Geest die Hem uit de dood opwekte, in ons lichaam wonen.

³⁵⁷ De Geest die op het lichaam van Elisa rustte, dat nadat hij gestorven was en slechts beenderen was: er zat levendmakende kracht in. De handen van de apostelen hadden levendmakende kracht in zich. De gedachten van de apostelen, de aanblik van de apostelen, de—de tongen van de gelovigen: allen hadden levendmakende kracht.

³⁵⁸ Nu, moge die levendmakende kracht, terwijl ik dit Woord op ze leg, en mijn handen, als vertegenwoordiging van een bezitter door genade van die levendmakende kracht, en moge het elk van deze zieke lichamen levend maken en zij weer heel worden gemaakt, God, door Jezus Christus' naam.

³⁵⁹ Moge het niet alleen voor deze zakdoeken zijn, maar voor die mensen daar in het gehoor, iedereen die lijdt. Die kleine kinderen, oudere mensen, wat ze ook zijn, moge die levendmakende kracht hen nu meteen levend maken, in Jezus' naam. Amen.

³⁶⁰ Nu, hoeveel hebben levendmakende kracht? Leg nu uw handen op elkaar, als die levendmakende kracht in u is.

³⁶¹ Nu is er nog maar één ding dat het kan verhinderen: dat is uw ongelof. Een vrouw die Zijn kleed aanraakte, werd genezen; een Romeinse soldaat spuugde in Zijn gezicht en ging naar de hel. Ziet u? Dus het had . . . het hangt ervan af waar u staat. Gelooft u het? Gelooft u het?

³⁶² Nu, ik wil dat u uw hoofd buigt en voor elkaar bidt. Bid—bid gewoon hardop; zeg gewoon: "Here, deze persoon . . ." Ziet u, bid gewoon voor elkaar.

³⁶³ Dierbare God, wij doen dit in de naam van Jezus Christus, de enige naam die onder de mensen gegeven is waardoor wij gered of genezen kunnen worden. Deze mensen, die medeburgers van het Koninkrijk zijn, een bezitter van levendmakende kracht, maak het voor hen nu levend, Here. En moge de Geest van arend tot arend gaan, van Woord tot Woord, totdat de volheid van Jezus Christus gemanifesteerd wordt in elk van de lichamen, voor lichamelijke, geestelijke of welke behoefte ze ook hebben, terwijl we onze handen op elkaar leggen. In Jezus Christus' naam.

65-0418M Het Is Het Opgaan Van De Zon
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org